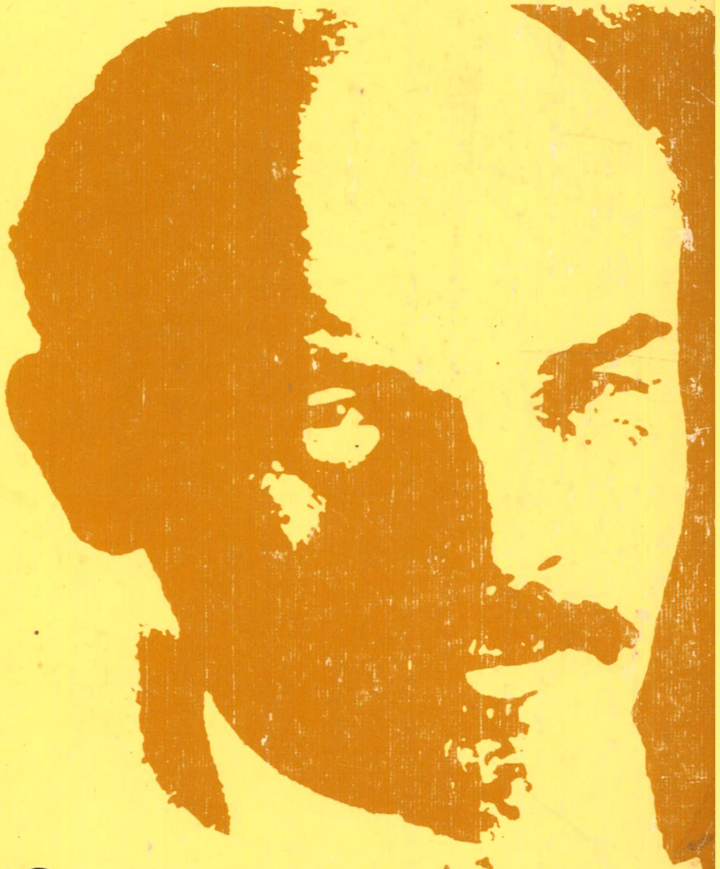

3-02
நாட்கள் மார்க்ஸ்
எங்கெல்ஸ்
நெலனின்

நெலனின்

கூட்டுறவு குறித்து

C 028

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!

ஸெனின்

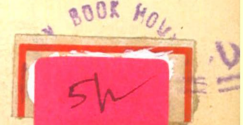
கூட்டுறவு குறித்து

☐

முன்னேற்றப் பதிப்பகம்
மாஸ்கோ

☐

விற்பனையாளர்கள்
நியூ செஞ்சூரி புக ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
சென்னை

В. И. Ленин

О КООПЕРАЦИИ

На тамильском языке

V. I. Lenin

ON COOPERATION

in Tamil

முதலாவது பதிப்பு 1980

இரண்டாவது பதிப்பு 1990

© தமிழ் மொழியெயர்ப்பு

முன்னேற்றப் பதிப்பகம், 1980

சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது

Л $\frac{0101020000—203}{014(01)—90}$ 284—90

ISBN 5—01—002403—9

பொருளடக்கம்

மாஸ்கோ மத்தியத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை, நவம்பர் 26, 1918	5
தொழிலாளர் கூட்டுறவின் மூன்றாவது காங்கிரசில் ஆற்றிய உரை, டிசம்பர் 9, 1918 . . .	13
பெரிய பிரச்சினைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக ஒரு சிறிய சித்திரம்	27
கூட்டுறவு பற்றிய உரை, ஏப்ரல் 3, 1920. ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டு (போல்ஷிவிக்) கட்சியின் 9ஆவது காங்கிரஸ், மார்ச் 29-ஏப்ரல் 5, 1920 . . .	34
நுகர்வாளர் மற்றும் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவைப் பற்றி	41
கூட்டுறவு குறித்து	43
1	43
2	49
பதிப்பாளர் குறிப்புகள்	55
பெயர்க் குறிப்பகராதி	68

மாஸ்கோ மத்தியத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச்
சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரை,
நவம்பர் 26, 1918¹

(தோழர் லெனின் வருகையைத் தொடர்ந்து ஆரவாரமான நீடித்த கரவொலி.) தோழர்களே, தொழிலாளர் கூட்டுறவின் பிரதிநிதிகளான உங்களுக்கு வாழ்த்துக்கள். சப்ளைத் துறை முழுவதையும் சரியான வழியில் செயல்படும்படி ஏற்பாடு செய்வதில் தொழிலாளர் கூட்டுறவு மாபெரும் பங்கு வகிக்கவிருக்கிறது. மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சிலில்² நாம் அடிக்கடியும், சமீப காலமாக விசேஷமாயும் கூட்டுறவு, அதன் பாலான தொழிலாளர்-விவசாயிகளின் ஆட்சியதிகாரத்தின் உறவுநிலை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை விவாதிக்க நேர்ந்துள்ளது.

இந்த விஷயத்தில் நாம் முதலாளித்துவத்தின் கீழ் கூட்டுறவின் பாத்திரம்—அது முதலாளி வர்க்கத்தைப் பொருளாதார முறையில் எதிர்த்துப் போரிடும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் செயல்பட்டு வந்த போது—எவ்வளவு முக்கியமானதாக இருந்தது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

வினியோகத்தின் நடைமுறை வேலைகளை அணுகும் போது, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அடிக்கடி மக்களின் நலன்களை ஒரு தனிநபர் கோஷ்டியின் நலன்களாக மாற்றின என்பதும் முதலாளிகளுடன் வாணிக லாபங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலான அவாவினால் வழி நடத்தப்பட்டன என்பதும் நிச்சயமாயும் மெய்யே. முற்றிலும் வாணிக நலன்களையே தமக்கு வழி காட்டியாகக் கொண்ட கூட்

றொவாளர்கள் தமக்கு மிகவும் தொலைவில் இருப்பதாகத் தோன்றிய அல்லது அடைய முடியாதது கூட என்று தோன்றிய சோஷலிஸ்டு அமைப்பு முறை குறித்து அடிக் கடி மறந்து விடுகின்றனர்.

கூட்டுறவுகள் பொதுவாகப் பிரதானமாயும் குட்டி பூர்ஷ்வா வகைப்பட்ட நபர்கள், நடுத்தர விவசாயிகள் ஆகியோரின் சங்கங்களாகவே இருந்தன; கூட்டுறவு இயக்கத்திலான அவர்களது முயற்சிகள் அவர்களது சொந்த குட்டி பூர்ஷ்வா நலன்களாலேயே ஆளுமை செய்யப்பட்டன. இருந்த போதிலும், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மக்களின் முன்முயற்சிகளை ஊக்குவிக்க உறுதியாக உதவின; அதன் மூலம் மாபெரும் சேவை புரிந்தன. மக்களுடைய முன்முயற்சிகளின் அடிப்படையில் பெரிய பொருளாதார நிறுவனங்களை அவை மெய்யாகவே நிர்மாணித்தன; இதில் அவை முக்கியமான பங்கு வகித்தன என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்தப் பொருளாதார நிறுவனங்கள் முதலாளித்துவப் பொறியமைவை மாற்றீடு செய்யவோ அல்லது முழுமையாக்கவோ வல்லதான அமைப்புகளாக வளர்ந்தன; இதை நாம் கட்டாயம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஆனால் இதற்கிடையில், நகரப் பாட்டாளி வர்க்கம் பெருவீத முதலாளித்துவத் தொழில்களின் நிறுவனத்திற்குள் பெருமளவுக்கு ஈர்க்கப்படுவதால், அது நிலப்பிரபு மற்றும் முதலாளி வர்க்கத்தை வீழ்த்தும் அளவுக்குப் போதிய வலு பெற்றிருக்கிறது, முதலாளித்துவப் பொறியமைவு முழுவதையும் பயன்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறது.

ஏகாதிபத்தியப் போர்³ ஏற்படுத்திய நாசத்தின் காரணமாக சப்ளைத் துறை அமைப்பு சரிப்படுத்தப்பட வேண்டி இருந்தது என்பதை நகரப் பாட்டாளி வர்க்கம் நன்றாக உணர்ந்தது; அந்த நோக்கத்துக்காக முதலாவதாயும் முக்கியமானதாயும் முதலாளிகளின் பெரிய பொருளாதாரப் பொறியமைவைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் அறிந்தது.

அதை நாம் மனதில் வைக்க வேண்டும். கூட்டுறவு ஒரு மாபெரும் கலாசார மரபுச் செல்வம்; நாம் அதைப் பொக்கிஷமாகப் பேணிப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

எனவே, கூட்டுறவின் பாத்திரம் பற்றிய பிரச்சினையை மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சிலில் அணுகும் பொழுது, நாங்கள் இதை மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் அணுகினோம்; அந்தத் திறமையான பொருளாதாரப் பொறியமைவைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்துவது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை நன்றாக அறிந்தோம்.

எனினும் முக்கியமான கூட்டுறவு ஊழியர்கள் மென் ஷிவிக்குகள்⁴, வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள்⁵, இதர சமரசவாத மற்றும் குட்டி பூர்ஷ்வாக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் என்பதை மனதில் இருத்த வேண்டும். போரிடும் இரு வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான இந்த அரசியல் பிரிவுகள் எதிர்ப்புரட்சியாளர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஓரளவுக்குத் திரையாகப் பயன்படுத்திய பொழுது, செக்கோஸ்லோவாக்கியர்களுக்குக்⁶ கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிதிகளில் இருந்தும் கூட ஆதரவு அளித்த பொழுது, இதை நாம் மறந்து விட முடியாது. ஆம், இதைப் பற்றி நமக்குத் தெரிந்தது. ஆனால் இது எல்லா இடங்களிலும் நடைபெறவில்லை; நாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அவை விரும்பும் பட்சத்தில் எம்முடன் சேர்ந்து வேலை செய்யுமாறு அடிக்கடி அழைப்பு விடுத்தோம்.

சோவியத் ருஷ்யாவின் சர்வதேச செல்வாக்கு அண்மையில் உயர்ந்துள்ள நிலையில் பல குட்டி பூர்ஷ்வாப் பிரிவுகள் தொழிலாளர்-விவசாயிகளின் ஆட்சியதிக்காரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணரத் தொடங்கியுள்ளன.

சோவியத் ருஷ்யா பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கையைச்⁷ செய்து கொள்ள வேண்டியிருந்த போது, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் நாம் அந்தக் கடுமையான சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட போது, குறிப்பாயும் மென்ஷிவிக்குகளும் வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும் பெருங்கூக்குரலிட்டு நம்மைத் தீவிரமாகத் தாக்கினார்கள். சோவியத் ருஷ்யா அந்தச் சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட போது, போல்ஷிவிக்குகள் ருஷ்யாவை நாசப்படுத்துகிறார்கள் என்று மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும் எங்கும் கூக்குரல் எழுப்பினார்கள்.

போல்ஷிவிக்குகள் கற்பனாவாதிகள், உலகப் புரட்சி சாத்தியம் என்று கனவு காண்பவர்கள் என்பதாக அவர்களில்

சிலர் கருதினார்கள். போல்ஷிவிக்குகள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாட்கள் என்று வேறு சிலர் நினைத்தார்கள்.

இதற்கும் மேலாக, அந்த நாட்களில் அவர்களில் பலர் போல்ஷிவிக்குகள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்துக்குச் சலுகைகளை விட்டுக் கொடுத்து விட்டதாகப் பாவனை செய்து இது ஆளும் ஜெர்மன் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்பாடு என்பதாக அவல மகிழ்வு கொண்டனர்.

சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் மீது இந்தக் கும்பல்கள் வீசிய இழிவான சொல்லம்புகளை, விஷயத்தை வளர்க்காதிருக்கும் பொருட்டு, நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை.

உலகம் முழுதிலுமான அண்மைக் கால நிகழ்ச்சிகள் மென்ஷிவிக்குகளுக்கும் வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களுக்கும் பெருமளவு படிப்பினை அளித்துள்ளன. அண்மையில் நமது பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்ட அனைத்து உழைக்கும் மக்களுக்கும் மென்ஷிவிக்குகளின் மத்தியக் கமிட்டி விடுத்த வேண்டுகோள்⁸, அவர்களுக்குக் கம்யூனிஸ்டுகளுடன் சித்தாந்த வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும், இன்று ஆங்கில-அமெரிக்க முதலாளிகளால் தலைமை தாங்கப்படும் உலக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடுவது அவசியம் என்று அவர்கள் கருதுவதாகச் சாற்றுகிறது.

உண்மையில் பிரம்மாண்ட முக்கியத்துவமுடைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துகள்⁹ ருமேனியாவிலும் ஆஸ்திரோ-ஹங்கேரியிலும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஜெர்மனியில் சோவியத்துகள் அரசியல் நிர்ணயச் சபையை¹⁰ எதிர்த்துள்ளன; விரைவில்—ஒருவேளை, சில வாரங்களுக்குள்—ஹாலே-ஷெய்டெமன் அரசாங்கம் வீழ்ச்சியடைந்து லீப்க்னெஹ்ட் அரசாங்கத்தால் மாற்றீடு செய்யப்படலாம். அதே சமயம் ருஷ்யப் புரட்சியை நசக்குவதற்கும் அதன் மூலம் உலகப் புரட்சியைத் தடுத்து நிறுத்தவும் ஆங்கில-பிரெஞ்சு முதலாளிகள் தம்மால் இயன்றது அனைத்தையும் செய்து வருகிறார்கள். நேச நாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தின் அபிலாஷைகள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் அபிலாஷைகளைக் காட்டிலும் விஞ்சிச் செல்பவை என்பதை எல்லோரும் இப்போது உணர்கிறார்கள்: ஜெர்மனி மீது திணிக்

கப்படும் நிபந்தனைகள் பிரேஸ்த் சமாதான உடன் படிக்கையின் நிபந்தனைகளை விடவும் மோசமானவை; இதற்கும் மேல், அவை புரட்சியை ஒடுக்கவும் உலகப் போலீஸ்காரர்களாக இருக்கவும் விரும்புகின்றன. ஆங்கிலக் காற்று எந்தப் பக்கம் வீசுகிறது என்பதைத் தாம் உணர்ந்துள்ளதாக மென்ஷிவிக்குகள் தமது தீர்மானத்தினால் புலப்படுத்தியுள்ளனர். நாம் இப்போது அவர்களை விரட்டி விடக் கூடாது, மாறாக நாம் அவர்களை இணக்கமான முறையில் அணுகி நம்முடன் வேலை செய்வதற்குரிய வாய்ப்பினை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவாளர்களுடன் சேர்ந்து தாம் வேலை செய்வதை வெறுக்கவில்லை என்பதைக் கடந்த எப்ரலில் கம்யூனிஸ்டுகள் காட்டினார்கள். நகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஆதரவைச் சார்ந்து நின்று, வேலை செய்வதற்கு என்று சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடியதான எல்லோரையும், முன்னாளில் சோஷலிஸ்டுக் கோஷங்களை ஏற்றுக் கொண்டவர்களும் ஆனால் அவற்றுக்காக வெற்றி அடையும் வரை அல்லது தோல்வியைத் தழுவும் வரை தொடர்ந்து போராடும் தீரம் இல்லாதவர்களையும் பயன்படுத்துவது கம்யூனிஸ்டுகளின் கடமையாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளிகளின் உடைமையைப் பறித்து குட்டி பூர்ஷ்வாப் பிரிவுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று மார்க்ஸ் கூறினார். முதலாளிகளிடமிருந்து எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும், ஆனால் குலாக்குகள்¹¹ மீது நிர்ப்பந்தம் மட்டுமே செலுத்தப்பட வேண்டும், அவர்கள் தானிய ஏகபோகத்தின்¹² கண்காணிப்புக்குள் வைக்கப்பட வேண்டும் என்று நாம் கூறினோம். நடுத்தர விவசாயிகளுடன் நாம் ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வர வேண்டும், அவர்களை நமது கண்காணிப்பின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும், அதே போதில் சோஷலிசத்தின் இலட்சியங்களை மெய்யாகவே அமுலாக்க வேண்டும்.

சோஷலிசத்தின் இலட்சியங்களை மெய்யாகவே அமுலாக்குவதற்குத் தொழிலாளர்களும் ஏழை விவசாயிகளும் தம்மால் செய்ய முடிந்த அனைத்தையும் செய்வார்கள், இந்த இலட்சியங்களுடன் ஒத்து உடன் செல்லாதவர்கள் இருக்கும் பட்சத்தில் நாம் தனியாகவே செல்வோம் என்று நேரடியாகக் கூறி விட வேண்டும். இந்த மிகவும்

இடர்ப்பாடான போராட்டத்தில் நமக்கு மெய்யாகவே துணை புரியக் கூடிய அனைவரின் உதவியையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த ஏப்ரலில் இந்தப் பிரச்சினைகளை விவாதித்த போது மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சில் கூட்டுறவாளர்களுடன் ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வந்தது.¹³ இந்தக் கூட்டத்தில் மட்டுமே கம்யூனிஸ்டுகளான மக்கள் கமிசார்களுடன் கூடவே அரசாங்கமல்லாத கூட்டுறவின் உறுப்பினர்களும் கலந்து கொண்டார்கள்.

அவர்களுடன் நாம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம். இந்த ஒரே கூட்டம் மட்டும் பெரும்பான்மை கம்யூனிஸ்டுகளின் மூலம் அன்றிச் சிறுபான்மைக் கூட்டுறவாளர்கள் மூலமான ஒரு முடிவை ஏற்றது.

மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சில் இதைச் செய்ததற்குக் காரணம், அது கூட்டுறவாளர்களின் அனுபவத்தையும் அறிவையும் பொறியமைவையும் பயன்படுத்த வேண்டுவது அவசியம் என்று கருதியதேயாகும்.

சப்ளைத் துறையை ஒழுங்கமைப்பது குறித்த ஓர் அரசாணை¹⁴ சில நாட்களுக்கு முன் ஏற்கப்பட்டு ஞாயிற்றுக்கிழமை **இஸ்வேஸ்தியாவில்**¹⁵ வெளியிடப்பட்டதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள்; அது கூட்டுறவுக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் கணிசமான பாத்திரத்தை ஒதுக்கியுள்ளது. இதற்குக் காரணம், ப்பின்னல் போலப் பரந்த கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் இல்லாமல் சோஷலிஸ்டுப் பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியாது; மேலும், இந்தத் துறையில் இது காறும் ஏராளமான தவறுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன. சில கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூடப்பட்டன, தேசவுடைமையாக்கப்பட்டன; ஆனால் சோவியத்து களால் வினியோகத்தையும் சோவியத் கடைகளை உண்டாக்குவதையும் சமாளிக்க முடியாது.

இந்த அரசாணைப்படி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவை அனைத்தும் அவற்றிடம் திருப்பித் தரப்பட வேண்டும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தேசவுடைமையாக்கத்தில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு மீண்டும் நிறுவப்பட வேண்டும்.

எதிர்ப்புரட்சியாளர்கள் தந்திரமாகப் புகுந்து கொண்டு விட்டதால் மூடப்பட்டதான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விஷயத்

தில் இந்த அரசாணை மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருப்பது மெய்யே. இது சம்பந்தப்பட்ட வரை, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று இருந்த போதிலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வேலையைக் கண் காணிப்பின் கீழ் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று ஆணிட் தரமாகக் கூறினோம்.

உணவுப் பொருட்களின் வழங்குதல் மற்றும் வினி யோகத்தை உடனடியாயும் சரிவரவும் ஒழுங்கமைப்பது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பிரதான பணிகளில் ஒன்று என் பதை நீங்கள் அனைவரும் நன்கு உணர்கிறீர்கள்.

நம்மிடம் அவசியமான அனுபவம் கொண்டதும், எல் லாவற்றையும் விட முக்கியமாக மக்கள் முன்முயற்சியை அடித்தளமாக்கியதும் ஆன ஒரு பொறியமைவு இருப்ப தால், இப்பணிகளைச் செய்து முடிக்க அதை இயங்குவிக்க வேண்டும். இங்கு இந்த அமைப்புகளை உருவாக்கிய மக் களது முன்முயற்சிகளைப் பயன்படுத்துவது குறிப்பாயும் முக்கியத்துவமுடையது. பாமர மக்கள் சப்ளை சம்பந்தப் பட்ட இப்பணியில் ஈர்க்கப்பட வேண்டும்; இதையே கூட் றேவின், குறிப்பாயும் தொழிலாளர் கூட்டுறவின் பிரதானப் பணியாக ஒருங்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

உணவுப் பொருளின் சப்ளை மற்றும் வினியோகம் என் பது என்ன என்பதை எல்லோரும் புரிந்து கொள்கின்ற னர். புத்தகப் படிப்பு இல்லாத மனிதனும் கூட இதைப் புரிந்து கொள்கிறான். ருஷ்யாவில் இன்னும் பெரும்பான் மை மக்கள் அறியாமையிலும் எழுத்தறிவின்மையிலும் உழல்கின்றனர்; காரணம், உழைக்கும் சரணட்படும் மக் கள் கல்வி பெறுவதைத் தடைப்படுத்துவதற்கான சகலமும் இங்கு செய்யப்படுகிறது.

ஆனால் மக்களிடையே கற்பனை செய்ய முடியாத அள வுக்கு மிகவும் பேரளவிலான பிரம்மாண்டமான ஆற்றல் களை வெளிப்படுத்தக் கூடிய பல துடியான ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு, அவர்களைத் தேடிக் கண்டு, உணவுப் பொரு ளின் சப்ளை மற்றும் வினியோகத்தில் நேரடியான வேலை தந்து ஆவன செய்ய வேண்டுவது தொழிலாளர் கூட்டுற வின் கடமையாகும். சோஷலிஸ்டு சமூகம் தனி ஒரு கூட் றேவுச் சங்கம் ஆகும்.

தொழிலாளர் கூட்டுறவில் காணப்படும் மக்கள் முன் முயற்சி தொழிலாளர் கூட்டுறவைத் தனி ஒரு மாஸ்கோ நகர நுகர்வாளர் கம்ப்யூனாக மாறுவதற்கு இட்டுச் செல்வது திண்ணம் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது.

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 37,
பக்கங்கள் 201 – 206

**தொழிலாளர் கூட்டுறவின்
முன்றாவது காங்கிரசில் ஆற்றிய உரை,
டிசம்பர் 9, 1918¹⁶**

(ஆரவாரமான முழக்கங்கள்.) தோழர்களே, தொழிலாளர் கூட்டுறவின் முன்னே இன்று மிகவும் முக்கியமான பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பணிகள் உள்ளன. இதில் முதலாவதும் மற்றதும் ஒருங்கே இப்போது பொருளாதார மற்றும் அரசியல் போராட்டத்தின் இன்றியமையாத கூறாக உள்ளன. கூட்டுறவின் உடனடிப் பணிகளைப் பொறுத்த வரை, நான் “கூட்டுறவுடன் சமரசம்” என்பதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்தச் சமரசம் பற்றி அண்மையில் பத்திரிகைகளில் மிக அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது; இது பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துடனான சமரசத்தில் இருந்து—அது துரோகம் தவிர வேறு எதுவுமல்ல—அடிப்படையில் வேறுபட்டது. நாம் இப்போது எந்தச் சமரசத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோமோ, அது மிகவும் தனிப்பட்ட வகையான சமரசமாகும். குறிப்பிட்ட பலன்களைக் கொண்டு வந்ததான ஜெர்மனியுடனான சோவியத் அரசாங்கத்தின் சமரசத்திற்கும்¹⁷, நாட்டுக்குக் கேடு விளைப்பதும் அழிவார்ந்ததுமான தொழிலாளி வர்க்கம் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்திடம் செய்து கொள்ளும் சமரசத்திற்கும் இடையே மாபெரும் வித்தியாசம் காணக்கிடக்கிறது. அந்தச் சமரசம் என்ற சாக்குப்போக்கு நடைமுறையில் வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் சோஷலிசத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் இரண்டுக்கும் முழுமையாகத் துரோகம் செய்வதாகும். தமது முக்கியப் பணி பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தையும் மூலதனத்தையும் எதிர்த்துப் போராடுவதே என்பதை

நன்கு அறிந்துள்ள சோஷலிஸ்டுகள் இந்த வேறுபாட்டை இயற்கையாகவே உணர்கின்றனர்.

நமது வர்க்கப் போராட்டத்தில் ஒரே ஒரு மாற்று வழி மட்டும்தான் இருக்க முடியும் என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்துள்ளோம்: மூலதனத்தின் ஆட்சி அல்லது தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஆட்சியை அங்கீகரிப்பது என்பதே அந்த மாற்று வழி. நாட்டில் தமது கொள்கைகளை உருவாக்கி அவற்றை அனுசரிப்பது என்ற குட்டி பூர்ஷ்வாக் கட்சிகள் செய்யும் முயற்சிகள் யாவும் அவை தொடங்குவதற்கும் முன்னதாகவே படு தோல்வியடைந்து விடும் என்பதை நாம் அறிவோம். தமது கொள்கையை வைத்து முன்செல்ல பல்வேறு குட்டி பூர்ஷ்வாக் கட்சிகளும் பிரிவுகளும் பல முயற்சிகளைச் செய்துள்ளதை நாம் தெளிவாகப் பார்த்திருக்கிறோம், அனுபவித்திருக்கிறோம்; இடைப்பட்ட சக்திகளின் இந்த முயற்சிகள் யாவும் கட்டாயம் தோல்வியில் போய் முடிவுறுவதையும் நாம் காண்கிறோம். இரண்டு கேந்திரச் சக்திகள் இரு புறமும் எதிரெதிரே நிற்கின்றன; திட்டவட்டமான நிலைமைகள் காரணமாக இவற்றுக்கு மட்டுமே ருஷ்யாவின் மீது ஒரு பிடிப்பு இருக்க முடியும், அந்நாட்டின் கதியை ஏதாவது ஒரு வழியில் முடிவு செய்ய முடியும். இந்த உலகம் முழுதும் இந்தக் கேந்திரச் சக்திகள் ஏதேனும் ஒன்றினால் உருவாக்கப்பட்டு நெறியாக்கம் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லும் அளவுக்குக் கூட நான் செல்வேன். ருஷ்யாவைப் பொறுத்த வரை, வாழ்வின் பிரத்தியேகமான பொருளாதார நிலைமைகள் காரணமாக இந்தச் சக்திகளில் ஒன்று மட்டுமே ஆதிக்கம் மேற்கொள்ள முடியும் என்று நான் முற்றிலும் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியும். மற்றவை, இடைத்தட்டுச் சக்திகள் பலவற்றைக் கொண்டதாக இருக்கலாம்; ஆனால் அவை நாட்டின் வாழ்வில் பெரும் முக்கியத்துவமுடையவை அல்ல.

இப்போது உடனடியாக சோவியத் ஆட்சியதிகாரம், இது கூட்டுறவுடன் சமரசம் செய்வது பற்றிய பிரச்சினையை எதிர் கொள்ள வேண்டும். எப்ரலில் நாம் நமது திட்டமிட்ட நோக்கத்தில் இருந்து பிறழ்ந்து சென்று சலுகைகளை வழங்கினோம். எல்லா வர்க்கங்களும் ஒழிக்கப்பட்டுவரும் ஒரு நாட்டில் வர்க்கக் கூட்டுறவு இருக்கக் கூடாது என்பது இயல்பே; ஆனால் காலத்தின் நிலைமைகள் ஓரளவு தயக்கத்தைக்

கோரின, நாம் அதைச் சில மாதங்களுக்கு ஒத்திப்போட்டோம் என்பதைத் திரும்பவும் கூறுகிறேன். இருந்த போதிலும், சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் இப்போது பற்றி நிற்கும் நிலையினை என்றுமே கைவிடாது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்கிறோம். நாம் அந்தச் சலுகையைத் தர வேண்டி இருந்தது; காரணம், முழு உலகிலும் நாம் தனியாக இருந்தோம்; நமது சலுகை நமது வேலையில் இருந்த இடர்ப்பாடு காரணமாகத் தரப்பட்டது. பாட்டாளி வர்க்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பொருளாதாரப் பணிகள் காரணமாக நாம் சில குட்டி பூர்ஷ்வாப் பழக்கங்களுக்கு இணக்கம் தந்து அனுமதிக்க வேண்டி வந்தது. இங்குள்ள முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால், ஒரு வழியில் அல்லது இன்னொரு வழியில் உழைக்கும் மற்றும் சுரண்டப்படும் மக்கள் திரள் முழுவதன் செயல்பாடும் வழிநடத்தப்பட்டு ஒருமுகப்படுத்தப்படுவதை நாம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்பதே. பாட்டாளி வர்க்கம் நம்மிடமிருந்து எதை அவசியம் என்று கோருகிறது என்பதை நாம் எப்போதும் மனதில் இருத்த வேண்டும். வாய்ப்பு ஏதும் இல்லை என்பதை அவைகள் இறுதியாகக் காணும் போது, நாட்டை ஆள்வதற்கான நடுப் பாதை பற்றிய நம்பிக்கைகள் யாவும் இறுதியாக அழிவுறும் போது, குட்டி பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் பல்வேறு பகுதிகள் மேலும் மேலும் அதிகமான அளவில் ஆளும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பக்கம் வந்து சேரும் என்பதை மக்கள் ஆட்சியதிகாரம் நினைவில் இருத்த வேண்டும். மக்கள் சித்தம், அரசியல் நிர்ணயச் சபை போன்றதான அருமை யான கோஷங்கள் யாவும், எல்லா அரைகுறை நடவடிக்கைகளுக்கும் திரையாக இருந்த யாவும், மெய்யான மக்கள் சித்தம் தன்னைத் தானே உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட தருணத்திலேயே உடனடியாகத் துடைத்தெறியப்பட்டன. என்ன நடந்தது என்பதையும் இந்தக் கோஷங்கள் எல்லாம், அரைகுறை நடவடிக்கைக் கோஷங்கள் எல்லாம் எவ்வாறு காற்றில் பறந்து போயின என்பதையும் நீங்களே நேராகக் காண முடியும். இந்தக் குறிப்பிட்ட தருணத்தில் ருஷ்யாவில் மட்டும் அன்றி உலகப் புரட்சி முழுவதிலும் இது நிகழ்வதைக் காணலாம்.

தொழிலாளி வர்க்கம் முழுவதன் இடையில் அத்தகைய

பிரம்மாண்ட வெறுப்பினை உண்டாக்கிய சமரசத்துக்கும் நாம் இப்போது கோருகிற சமரசத்துக்கும்—அதாவது, எல்லாச் சிறிய விவசாயி மக்களுடனும் எல்லா குட்டி பூர்ஷ்வா வகைப்பட்டோருடனுமான உடன்பாடுக்கும்—இடையிலான வேறுபாட்டை நான் உங்களுக்குக் காட்ட விரும்புகிறேன். பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கையின் சமயத்தில், நாம் இந்த உடன்படிக்கையின் கடுமையான நிபந்தனைகளை ஒப்புக்கொண்ட போது, உலகப் புரட்சி ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையே இல்லை, இருக்கவும் முடியாது என்று கூறப்பட்டது. நாம் உலகில் முற்றிலும் தன்னந்தனியாக இருந்தோம். பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை காரணமாகப் பல கட்சிகள் நம்மிடம் வெறுப்புற்று விலகி பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தோடு சேர்ந்து கொண்டன என்று நமக்குத் தெரியும். அந்த நேரத்தில் நாம் எல்லா வகைப்பட்ட பயங்கர அனுபவங்களையும் சகிக்க வேண்டி இருந்தது. சில மாதங்களுக்குப் பிறகு வேறு வாய்ப்பு எதுவும் இல்லை, இருக்கவும் முடியாது என்பதை, நடுப் பாதை இல்லை என்பதைக் கண்டோம்.

ஜெர்மன் புரட்சி¹⁸ வந்த போது, புரட்சி உலகம் முழுவதையும் அடித்துச் செல்வதை எல்லோரும் உணர்ந்தார்கள்; இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா அதே வழியில் செல்வதை, நமது பாதையில் செல்வதைக் கண்டார்கள்! நமது குட்டி பூர்ஷ்வா ஜனநாயகவாதிகள் தமது புரவலர்களைப் பின்பற்றிய போது, தாம் எங்கு இட்டுச் செல்லப் படுகிறோம் என்பதை உணரவில்லை, முதலாளித்துவப் பாதையில் இட்டுச் செல்லப்படுவதை அவர்கள் உணரவில்லை. இப்போது நாம் ஜெர்மன் புரட்சியின் உதாரணத்தில் இருந்து காண்பதென்ன? ஜனநாயகத்தின் இந்தப் பிரதிநிதிகளும் அதன் புரவலர்களும் இந்த வில்சன் வகையறாக்களும் தோல்வியடைந்த ஒரு தேசத்தின் மீது, நம் மீது திணிக்கப்பட்டதான பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கையை விடவும் மோசமான உடன்படிக்கைகளைத் திணிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். மேலை நாட்டு நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் புதிய நிலைமை காரணமாக சர்வதேச வாய்விச்சு இப்போது திவாலாகி விட்டது என்பது நமக்கு முற்றிலும் தெளிவாகி விட்டது. இப்போது ஒவ்வொரு தேசத்தின் புறவியல்பும் எவ்வளவு தெளிவாக இருக்க முடியுமோ,

அவ்வளவு தெளிவாக உள்ளது. உலக வரலாறு எனும் தகர்க்கும் கருவியால் இப்போது முகமுடிகள் கிழிக்கப்பட் டன, பிரமைகள் அகற்றப்பட்டன.

மாறுதல் காலத்தில் எப்போதும் சுற்றி நிற்கும் இத்த கைய ஊசலாட்டக்காரர்கள் மீது சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் தனது செல்வாக்கு, முக்கியத்துவம் அனைத்தையும் பயன்படுத்த வேண்டி இருப்பது இயல்பே; அதன் மூலம் நாம் இப்போது முன்வைக்கும் பணிகளை, எப்ரலில் தொடங்கியதான நமது கொள்கையை ஆதரிக்கும் பணி களை நிறைவேற்ற முடியும். அப்போது நாம் நமது திட்ட மிட்ட நோக்கங்களை ஒத்திப்போட வேண்டி நேர்ந்தது; அப்போது நாம் உணர்வு பூர்வமாகவும் பகிரங்கமாகவும் சில சலுகைகளை வழங்கினோம்.

நாம் இந்தப் பாதையில் துல்லியமாக எங்கே நிற்கிறோம் என்று யாரோ ஒருவர் கேட்டார். நமது புரட்சி இனிமேல் சோதனை கட்டத்தில் இல்லை என்பதை ஐரோப்பா முழுவதும் தெளிவாகப் பார்க்கிறது; நம் பாலான நாகரிக மடைந்த நாடுகளின் தோரணை இப்போது மாறி விட்டது. இந்த விஷயத்தில் நாம் ஏதோ புதியதாகவும் பிரம் மாண்டமானதாகவும் செய்து வருகிறோம் என்பதையும் கிட்டத்தட்ட எல்லா காலமும் நாம் அறவே தனியாக நின் றோம், சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம் முழுவதாலும் கை விடப்பட்டிருந்தோம் என்ற காரணத்தால் நமக்கு மிகப் பல தொல்லைகள் இருந்தன என்பதையும் அவை இப்போது உணர்ந்து வருகின்றன. இந்த விஷயத்தில் நாம் பல கடுமையான பிழைகளைச் செய்த குற்றவாளிகள்; இதை எந்த வழியிலும் நாம் மறைக்கவில்லை. நாம் நாட்டு மக் கள் அனைவரையும் பிரித்து விடாமல் ஒற்றுமைப்படுத்த வே முயற்சி செய்திருக்க வேண்டும் என்பது திண்ணம். இது வரையில் இதனை நாம் செய்யாமல் இருந்திருக்க லாம், இப்போதாவது இதைச் செய்வதற்கு முனைந்து இறங்கிட வேண்டும். நாம் ஏற்கெனவே பல அமைப்பு களுடன் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது தொழிலாளர் கூட்டுறவும் சோவியத் அமைப்புகளும் இணைக்கப்பட வேண்டும். இந்த எப்ரல் தொட்டு நாம் அனுபவத்தின் அடிப்படையில், நம் வசம் இருக்கும் சமூக அரசியல் சக்திகளின் களஞ்சியத்தை ஈடுபடுத்தக் கூடிய

முறையில் ஒழுங்கமைப்பு வேலையைச் செய்து வருகிறோம். நாம் மக்கள் தொகை முழுமையின் மத்தியிலும் பொருட்களின் சப்ளையையும் விநியோகத்தையும் ஒழுங்கமைத்து வருகிறோம். ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் பரிசீலித்து நாம் இந்த ஒழுங்கமைக்கும் பணியை ஆரம்பித்தோம்; பொருளாதார ரீதியில் பிற்பட்டு நிற்கும் நமது நாட்டில் இந்த வேலையைச் செயல்படுத்துவது குறிப்பாக கடினமானது. கூட்டுறவுடனான உடன்பாடுகள் முதலில் எப்ரலில் செய்து கொள்ளப்பட்டன; பூரண இணைப்பு மற்றும் சப்ளை, விநியோகத்தை ஒழுங்கமைத்தல் பற்றிப் பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணை இதே நோக்கத்தை அனுசரிப்பதாகும். முந்திய பேச்சாளர் பீட்டர்ஸ்பர்க் பற்றிப் பேசும் போது, பிணக்கைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்; கிட்டத்தட்ட எல்லா இடங்களிலும் பிணக்கு இருப்பதை நாம் அறிவோம். இந்தப் பிணக்கு முற்றிலும் தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் நாம் அறிவோம்; காரணம், இரண்டு அறவே வேறுபட்ட மாதிரியான பொறியமைவுகள் சந்திக்கின்றன, ஒன்றுகலக்கின்றன. எனினும் இது தவிர்க்க முடியாதது என்பதால் இதன் ஊடே கடந்து சென்றே தீர வேண்டும் என்பதையும் நாம் அறிவோம். இதே போன்று நீங்களும், தொழிலாளர் கூட்டுறவின் நீண்ட கால எதிர்ப்பு இறுதியில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்திடம் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை, இந்த அவநம்பிக்கை முற்றிலும் இயல்பானதே என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நீங்கள் சுதந்திரம் வேண்டும் என்று கூறுகிறீர்கள். இந்தக் கோஷத்தை முன்வைக்கும் எவரும் அவநம்பிக்கையைத் தூண்டுவது முற்றிலும் இயல்பே. பிணக்கைப் பற்றிப் புகார் செய்து அதைத் தவிர்க்க நீங்கள் விருமபினால், நீங்கள் சுதந்திரத்தைப் பற்றிய கருத்தை முதலில் கைவிட்டு விட வேண்டும்; ஏனெனில் அதை வற்புறுத்தும் எவரும், நாம் எல்லோரும் மேலும் நெருக்கமான ஓர் ஒன்றியத்துக்குப் பாடுபட்டு வரும் நேரத்தில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்திற்கு எதிரியாவார். தொழிலாளர் கூட்டுறவு முற்றிலும் தெட்டத்தெளிவான, நேர்மையான, பகிரங்கமான வழியில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துடன் ஒன்றிணையுமானால், இந்தப் பிணக்கு மறையத் தொடங்கும். இரண்டு பிரிவுகள் கலந்திணையும் போது, முதலில் வேலை

கள் அவ்வளவு சுமுகமாக நடக்காது என்பதை நான் மிகவும் நன்றாக அறிவேன்; இருந்த போதிலும், புதிய பிரிவு சிறிது காலத்திற்குள் பழையதன் நம்பிக்கையைப் பெறுமானால், இந்த எல்லாப் பிணக்குகளும் படிப்படியாக மறைந்து போய்விடும். இருப்பினும் இந்த இரு பிரிவுகளும் பிரிந்து இருக்குமானால், துறைகளுக்கிடையில் நிரந்தரமான பிணக்கு ஏற்படலாம். இதற்கும் சுதந்திரத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. எப்படியும், சப்ளை மற்றும் வினியோகம் சம்பந்தப்பட்டவரை, சமூகம் முழுவதும் ஒரு பொது கூட்டுறவுச் சங்கமாக விளங்க வேண்டும் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். கூட்டுறவு ஒரு சோஷலிஸ்டுச் சாதனை என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். இங்கு தான் சோஷலிஸ்டுச் சாதனைகளின் அளவற்ற இடர்ப்பாடுகள் காணக்கிடக்கின்றன. இங்குதான் வெற்றியின் இடர்ப்பாடும் நோக்கமும் காணக்கிடக்கின்றன. முதலாளித்துவம் வேண்டுமென்றே நாட்டு மக்களைப் பிளவுபடுத்துகிறது. இந்தப் பிளவு என்றென்றைக்குமாகவும் மாற்ற முடியாத முறையிலும் மறைந்தொழிய வேண்டும்; சமூகம் முழுமையும் தனி ஒரு உழைக்கும் மக்களின் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆக வேண்டும். தனிப்பட்ட பிரிவுகளுக்கு எவ்விதமான சுதந்திரமும் தரும் பிரச்சினைக்கு இடமளிக்க முடியாது, இடமளிக்கக் கூடாது.

சற்று முன் நான் எதைப் பற்றிப் பேசினேனோ, அந்த மாதிரிக் கூட்டுறவுச் சங்கம் நிறுவப்படுவது சோஷலிசத்தின் வெற்றிக்கான நிபந்தனையாகும். இதனால்தான், தனிப்பட்ட காரியங்களில் நம்மிடையே என்ன கருத்து வேறுபாடு இருந்த போதிலும், நாம் முதலாளித்துவத்துடன் சமரசத்துக்கு வர மாட்டோம், நமது போராட்டக் கோட்பாடுகளில் இருந்து விலகிய எவ்வித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள மாட்டோம் என்று நாம் கூறுகிறோம். சமூக வர்க்கங்களின் பகுதிகளுடன் நாம் இப்போது செய்து கொள்ளப் போகும் உடன்பாடு பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தோடோ, மூலதனத்தோடோ செய்து கொள்ளப்படும் உடன்பாடல்ல, மாறாகப் பாட்டாளி வர்க்கம் மற்றும் ஜனநாயகவாதத்தின் தனிப்பட்ட பிரிவுகளுடனான உடன்பாடாகும். இந்த உடன்பாட்டில் அஞ்சுவதற்கு எதுவும் இல்லை, காரணம் இந்தப் பகுதிகள்

இடையிலான வேறுபாடு முழுதும் புரட்சித் தீயில் ஒரு சுவடு கூட இல்லாமல் மறைந்தொழியும். அந்தத் தனி ஒரு உலகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்குள் திறந்த உள்ளத்துடன் பிரவேசிப்பதற்கான ஏகமனதான தனி ஒரு சித்தமே தேவை. சோவியத் ஆட்சியதிகாரமும் கூட்டுறவும் இது வரைச் செய்துள்ள யாவும் இரண்டற இணைக்கப்பட வேண்டும். இதுவே சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் நிறைவேற்றிய சமீபத்திய அரசாணையின் சாரம். நமது அரசாணைகள் இல்லாத போது, பல இடங்களில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் பிரதிநிதிகள் இந்த அணுகுமுறையையே அனுசரித்துள்ளனர். கூட்டுறவால் சாதனையாக்கப்பட்டுள்ள மாபெரும் நன்மைகள், சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தினால் சாதனையாக்கப்பட்டுள்ள மாபெரும் நன்மைகளுடன் கட்டாயமாக இரண்டற இணைக்கப்பட வேண்டும். தமது சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் நாட்டு மக்கள் பகுதிகள் யாவும் தனி ஒரு வலுவான அமைப்பில் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிந்திய ஆரம்ப மாதங்களில் நாம் பல தவறுகள் செய்திருக்கிறோம் என்பதை அறிவோம். ஆனால் சற்றே காலம் சென்ற பிறகு, இப்போது முதல் மக்களிடையே ஒரு முழுமையான ஒற்றுமையை, முழுமையான இணக்கத்தை அடைவதற்கு நாம் கட்டாயம் முயல்வோம். இதைச் செய்வதற்கு எல்லாம் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் கீழ் வர வேண்டும்; மேலும், தனிநபர் குழுக்களுக்கோ அல்லது தொழிலாளர் கூட்டுறவுக்கோ ஏதோ ஒரு வகையான “சுதந்திரம்” பற்றிய எல்லாப் பிரமைகளும் சாத்தியமான விரைவில் அகற்றப்பட வேண்டும். எங்கு மீண்டும் பழைய நிலைக்குத் திரும்பிச் செல்லும் நம்பிக்கைகள் உள்ளனவோ, அங்கு மட்டுமே “சுதந்திரத்திற்கான” நம்பிக்கைகள் ஆசைகாட்டும்.

மேலை நாடுகள் ஒரு காலத்தில் நம்மையும் நமது புரட்சிகர இயக்கம் அனைத்தையும் விந்தை என்று கருதின. “அந்த மக்கள் விரும்பியபடி விளையாட்டும்; அதன் விளைவு என்ன என்பதைப் பார்ப்போம்.... விசித்திரமான மக்கள் இந்த ருஷ்யர்கள்!...” என்று சொல்வது வழக்கம். இப்போது “விசித்திரமான இந்த ருஷ்யர்கள்” தமது “விளையாட்டு” என்ன என்பதை உலகுக்குப் புலப்படுத்தி விட்டார்கள். (கரவொலி.)

இப்போது ஜெர்மன் புரட்சி வெடித்து விட்டதால், “பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கையைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியிருப்பது நீங்களா, நாங்களா யார் என்று கூறுவது கடினம்” என்று ஸினோவியெவிடம் ஓர் அயல் நாட்டுத் தூதர் கூறினார்.

எல்லோரும் இதைக் கூறுவதால், அவரும் இதைச் சொன்னார். இது மாபெரும் உலகப் புரட்சியின் துவக்கம் என்பதாகவே எல்லோரும் கண்டனர். இந்த மாபெரும் புரட்சி பின்தங்கிய “விசித்திரமான” ருஷ்ய மக்களால் தொடங்கப்பட்டது.... வரலாறு நிச்சயமாக விந்தை வழிகளைக் கொண்டதே: ஒரு பின்தங்கிய நாடு ஒரு மாபெரும் உலக இயக்கத்துக்குத் தலைமை தாங்கும் பெருமையைப் பெறுகிறது. இந்த இயக்கத்தை முழு உலகிலுமுள்ள பூர்ஷ்வா வர்க்கம் பார்த்தும் புரிந்து கொண்டும் இருக்கிறது. இந்தப் பெரும் தீ ஜெர்மனி, பெல்ஜியம், சவிட்சர் லாந்து மற்றும் ஹாலந்து எங்கும் பரந்தகன்று காணப்படுகிறது.

இந்த இயக்கம் நாளுக்கு நாள் விரிந்து பரவி வருகிறது, புரட்சிகர சோவியத் அரசாங்கம் நாளுக்கு நாள் வலிமை பெற்று வருகிறது. இதனால்தான், பூர்ஷ்வா வர்க்கம் இந்த விவகாரங்களில் முற்றிலும் வேறுபட்ட தோரணையை இப்போது மேற்கொண்டுள்ளது. இப்போது உலக முதலாளித்துவத்தின் மீது வெட்டு விழவிருக்கும் நிலையில் தனிப்பட்ட கட்சிகளுக்குச் சுதந்திரம் எதுவும் வழங்கும் பிரச்சினைக்கே இடம் இல்லை. அமெரிக்கா இதற்கு நல்ல உதாரணத்தை வழங்குகிறது. அமெரிக்கா மிக ஜனநாயகமான நாடுகளில் ஒன்று; அது ஒரு மாபெரும் ஜனநாயக சமூகக் குடியரசு. தேர்தலுக்குரிய எல்லா உரிமைகளும் சுதந்திர அரசின் எல்லா உரிமைகளும் கொண்ட அந்த நாட்டில் அல்லாமல் வேறு எங்கு எல்லாச் சட்டப் பிரச்சினைகளுக்கும் சரியான தீர்வை எதிர்பார்க்க முடியும்? எனினும் அங்கு, அந்த ஜனநாயகக் குடியரசில் ஒரு சமய குருவுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை நாம் அறிவோம்: அவர் மீது தார் பூசப்பட்டு அவரது இரத்தம் புழுதியில் ஓடிப் பரவும் வரை அவர் சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டார். இது ஒரு சுதந்திர நாட்டில், ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசில் நடந்தது. இதை “மனிதாபிமான”, “பரோபகார” புலி-

வில்சன் வகையறாக்கள் நடக்க அனுமதித்தனர். தோல்வி யடைந்த நாடான ஜெர்மனி விஷயத்தில் இந்த வில்சன்கள் இப்போது என்ன செய்கிறார்கள்? உலக உறவுகள் பற்றிய சித்திரங்கள் நம் முன் எப்படித்தான் வைக்கப்பட்டுள்ளன! வில்சன்கள் தமது நண்பர்களுக்கு வழங்குவது என்ன என்பதன் சாரத்தை நாம் இந்தச் சித்திரங்களில் காண லாம்; அவை மிகப் பெருமளவில் மறுக்க முடியா உண் மையாக நிற்கின்றன. வில்சன்கள் நமது கூற்றினை உடனே நிறைவேற்றியிருப்பார்கள். இந்தக் கனவான்கள் – சுதந்திரமான கோடசுவரர்கள், உலகிலேயே “மிகவும் மனி தாபிமானமுள்ள” நபர்கள் – எந்த வடிவிலாவது “சுதந்திரம்” பற்றிப் பேசுகிற அல்லது கனவு கூடக் காணுகிற தமது நண்பர்களின் வழக்கத்தை உடனே தகர்த்திருப்பார்கள். அவர்கள் மாற்று யோசனையை உங்கள் முன்னால் முழுநிறைவாக முன்வைத்திருப்பார் கள்: ஒன்றா நீங்கள் முதலாளித்துவ அமைப்பை ஆதரிக்க வேண்டும் அல்லது சோவியத்துகளை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள். இதைச் செய் யுங்கள்; காரணம், நாங்கள் அப்படிச் சொல்கிறோம், நாங்கள் உங்கள் நண்பர்களான ஆங்கிலேயர்கள், அமெ ரிக்கர்கள் – வில்சன்கள், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் – கிளெமன் சோவின் நண்பர்கள் அப்படிச் சொல்கிறோம்.

இதனால்தான், சுதந்திரத்தின் எந்த மீதமிச்சமும் நீடித்து நிலவும் என்று எதிர்பார்ப்பது அறவே நிறைவே றாது. அது இருக்க முடியாது; அதைப் பற்றிக் கனவு காண்பதில் பயன் இல்லை. ஒரு புறம் சொத்தைப் பாது காக்கும் விஷயம் என்றாகி விட்ட பிறகு, மறு புறம் பாட் டாளி வர்க்கம் தனது வழியைக் கண்டு விட்ட பிறகு, நடுப் பாதை என்பது இருக்கவே முடியாது. வாழ்க்கைத் தரு வின் கிளைகள் ஒன்றா மூலதனத்துடன் அல்லது மேலும் நெருக்கமான முறையில் சோவியத் குடியரசுடன் பின்னிப் பிணைந்திருக்க வேண்டும். சோஷலிசம் தனது செயலுரு வம் பெறும் கட்டத்திற்குள் பிரவேசித்து விட்டது என்பதை எல்லோரும் முற்ற முழுத் தெளிவுடன் அறிவார்கள். சர்வ ஜன வாக்குரிமை மூலம் குட்டி பூர்ஷ்வா நிலைகளைப் பேணி வைத்துக் கொள்வதோ, தக்கவைத்துக் கொள் வதோ அறவே சாத்தியமல்ல என்பதை எல்லோரும் முற்

றிலும் தெளிவாக அறிவார்கள். வில்சன்கள் அத்தகைய நம்பிக்கைகளைக் கொள்ளலாம்; ஒருக்கால் அவர்கள் அத்தகைய நம்பிக்கைகளைக் கொள்ளாமல் இத்தகைய பிரமைகளை வளர்ப்பது மூலம் தமது சொந்த நோக்கங்களை அலங்காரப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் இப்போது இந்தத் தேவதைக் கதைகளை நம்பக் கூடிய மக்களை இந்த நாட்களில் அதிகமாகக் காண முடியாது என்று நான் கூறுகிறேன். அத்தகைய மக்கள் இருப்பார்களானால், அவர்கள் வரலாற்று அரும் பொருளாக அல்லது மியூசியப் பொருளாகவே இருப்பர். (கரவொலி.)

கூட்டுறவின் “சுதந்திரத்தைப்” பேணிக் காப்பது சம்பந்தமாக ஆரம்பமுதலே இருந்த கருத்து வேறுபாடுகள் வீண் செயல்களே தவிர வேறு எதுவும் அன்று; ஆக்கபூர்வமான தீர்வுக்கு எவ்வித வாய்ப்பும் இன்றி இவை கட்டாயம் படிப்படியாக அழிந்து ஒன்றுமில்லாது போகும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டும். இந்தப் போராட்டம் முக்கியமானது அல்ல; இது ஜனநாயகத்தின் கோட்பாடுகளுடன் மோதுகிறது. வில்சன்களும் “ஜனநாயகவாதிகள்” ஆதலால் இதில் அதிசயம் எதுவும் இல்லை. ஓர் இறுதியான ஒன்றியத்தை நிலைநாட்டும் பணி அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்; காரணம், அவர்களிடம் ஏராளமான டாலர்கள் உள்ளன, அவற்றால் அவர்கள் ருஷ்யா முழுவதையும், இந்தியா முழுவதையும், உலகம் முழுவதையுமே வாங்கி விட முடியும். வில்சன் அவர்களது கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்குகிறார்; அவர்களது பைகள் டாலர்களால் நிரம்பிப் புடைத்துக் கொண்டு கிடக்கின்றன; இதனால்தான் அவர்கள் ருஷ்யாவையும் இந்தியாவையும் இதர அனைத்தையும் வாங்குவதாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அடிப்படை சர்வதேசப் பிரச்சினைகள் முற்றிலும் வேறான முறையில் தீர்வு காணப்படுகின்றன என்பதையும் சில பேர்கள் மட்டுமே ஒரு திட்டவாட்டமான சுற்றுச் சூழலில் அவர்களது அறிவிப்புகளால் கவரப்படலாம் என்பதையும் அவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். உலகின் மிக வலிமை வாய்ந்த வர்க்கம் அன்றாடம் அங்கீகரிக்கும் தீர்மானங்கள்—நமது காங்கிரஸ் நிச்சயமாகவும் ஒருமுகமாக அங்கீகரிக்கப் போகும் தீர்மானங்கள்—உலகம்

முழுதிலும் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தையே வாழ்த்தி வரவேற்கின்றன என்பதை அவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். இத்தகைய தீர்மானத்தை அங்கீகரிப்பது மூலம் நமது காங்கிரஸ் இன்று இங்கு விவாதிக்கப்படும் “சுயேச்சைக்கு” இட்டுச் செல்லாத, இட்டுச் செல்ல முடியாத ஒரு பாதையை மேற்கொள்கிறது. கார்ல் லீப்க்னெஹ்ட் குட்டி பூர்ஷ்வா விவசாயிகளுக்கு மட்டுமன்றி, கூட்டுறவுக்கும் கூட எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதனால் ஷெய்டெமன் வகையறா அவரை ஒரு கனவு காண்பவர் அல்லது வெறியர் என்று எப்படி நினைத்தாலும் சரி, மக்ளீனுக்கு வாழ்த்து செய்திகள் அனுப்பியது போலவே, அவருக்கும் வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பி வைத்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த விவகாரங்களில் மாபெரும் உலகத் தலைவர்களுடன் ஒருமைப்பாட்டைப் பிரகடனம் செய்தது மூலம் விடுபடும் வழியை அடைத்து விட்டீர்கள். நீங்கள் உறுதியான நிலையை மேற்கொள்ள வேண்டும்; காரணம், இப்போது நீங்கள் உங்களுக்காக மட்டும், உங்களது சொந்து உரிமைகளுக்காக மட்டும் நிற்கவில்லை, ஆனால் லீப்க்னெஹ்ட் மற்றும் மக்ளீனினை உரிமைகளுக்காகவும் நிற்கிறீர்கள். ருஷ்ய மென்ஷிவிக்குகள் சமரசவாதத்தைக் கண்டனம் செய்வதையும் கெய்சரின் கையாட்களுடன் உடன்பாட்டுக்கு வந்தவர்களுக்கு எதிராக இடித்துரைப்பதையும் நான் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறேன். இந்த வழியில் தவறு செய்தவர்கள் ருஷ்ய மென்ஷிவிக்குகள் மாத்திரம் அல்ல. “சமரசவாதிகள்” என்ற கடுமையான குற்றச் சாட்டை வீசி உலகம் முழுதுமே நம்மைச் சுட்டிக் காட்டியது. இப்போது உலகப் புரட்சி தொடங்கி விட்ட நிலையில், அவர்கள் ஹாலே, காவுத்ஸ்கி ஆகியோருடன் வாதிட்டு விளக்க வேண்டிய நிலையில், நாம் நமது நிலையை நல்லதோர் ருஷ்யப் பழமொழியின் சொற்களில் வர்ணித்துக் கொள்ள உரிமையுண்டு: “நாம் பின்னால் நிற்போம், எவ்வளவு நல்ல நிலையில் நாம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்ப்போம்”....

நமது குறைபாடுகளை நாம் அறிவோம்; அவை எளிதில் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. ஆனால் ஒரு புறப் பார்வையாளருக்கு எல்லாம் அவை உண்மையில் எவ்வாறு உள்

ளதோ, அதிலிருந்து வேறுபட்டதாகவே தோன்றுகிறது. ஒரு சமயம் இதர கட்சிகளில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் நமது நடத்தையையும் நமது கொள்கையையும் கண்டனம் செய்தார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்; இப்போது முழுக் கட்சிகளும் நம் பக்கம் நிற்கின்றன, நம்முடன் சேர்ந்து வேலை செய்ய விரும்புகின்றன.¹⁹ உலகப் புரட்சிகர இயக்கத்தின் சக்கரம் இப்போது முன்னேறி விட்ட அளவில் நாம் எந்த வகையான சமரசம் எதனைப் பற்றியும் அஞ்ச வேண்டுவது இல்லை. இந்த நிலைமையில் இருந்து சரியான பரிகாரத்தை நமது காங்கிரஸ் கண்டறியும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன். ஒரே ஒரு பரிகாரம்தான் உள்ளது: கூட்டுறவு சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துடன் இரண்டறக் கலந்து விடுவதேயாகும் அது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா மற்றும் ஸ்பெயின் நமது செயல்களைச் சோதனைகளாகக் கருதின என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்; அவை இப்போது தமது சுருதியை மாற்றிக் கொண்டு விட்டன: இப்போது அவை உள்நாட்டில் தமது சொந்த விவகாரங்களைக் கவனிக்க வேண்டி உள்ளது. அளவில், பொருளாயத் முறையில், நிதி விஷயத்தில் அவை எம்மை விடக் கணிசமாக அதிக பலம் வாய்ந்தவை என்பது திண்ணம். ஆனால் வெளிப்புறத்தே அவற்றின் பளபளப்பு இருந்த போதிலும், உள்ளே அவை அழுகிக் கிடக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். தற்போது அவை, பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்ட போது நிலவிய ஜெர்மனியின் பலத்தைப் போல நம்மை விட அதிக பலமுடையனவாக உள்ளன. ஆனால் நாம் இப்போது காண்பது என்ன? அன்று எல்லோரும் நம்மிடமிருந்து வெறுப்படைந்து சென்றார்கள். இப்போது சோவியத் குடியரசை வலுப்படுத்த நாம் செலவிடும் ஒவ்வொரு மாதமும் நாம் நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள மாத்திரம் செலவிடவில்லை; ஆனால் லீப்க்னெஹ்ட்டும் மக்ளீனும் தொடங்கி வைத்த இலட்சியத்தைப் பாதுகாக்கவும் செலவிடுகிறோம். இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா மற்றும் ஸ்பெயின் இதே நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதையும் ஜெர்மனியைக் கிளர்ச்சியூட்டிய அதே தீப்பிழம்பால், ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சர்வப் பொதுவான மற்றும் உலகு தழுவிய போராட்டம் என்ற

தீப்பிழம்பால் அவை கிளர்ச்சியூட்டப்பட்டன என்பதையும்
நாம் ஏற்கெனவே காண்கிறோம். (நீடித்த கர
வொலி.)

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 37,
பக்கங்கள் 342-351

பெரிய பிரச்சினைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக
ஒரு சிறிய சித்திரம்²⁰

பெத்னத்தா²¹ என்பதன் ஆசிரியர் தோழர் சஸ்னோவ்ஸ்கி என்னிடம் ஓர் அருமையான புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதை முடிந்த அளவு மிகவும் அதிகமான தொழிலாளர் மற்றும் விவசாயிகளுக்குப் பரிசயப் படுத்தி வைக்க வேண்டும். சோஷலிஸ்டு நிர்மாணம் பற்றிய சில பிரதானப் பிரச்சினைகள் குறித்து மிகவும் பயனுள்ள பல படிப்பினைகள் அதில் தெளிவான உதாரணங்கள் மூலம் அற்புதமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நூல் தோழர் அலெக்சாந்தர் தொதோர்ஸ்கி எழுதியது; **துப்பாக்கியும் ஏரும் கொண்ட ஓர் ஆண்டு** என்பது அதன் தலைப்பு; அக்டோபர் புரட்சியின் ஆண்டுவிழாவைக் குறிக்கும் முகமாக உயேஸ்து நிர்வாகக் கமிட்டியால்²² வெசியெகோன்ஸ்க் என்னும் ஊரில் இது வெளியிடப்பட்டது.

வெசியெகோன்ஸ்க் உயேஸ்தில் சோவியத் ஆட்சியதி காரத்தை ஒழுங்கமைக்கும் பொறுப்பேற்ற நபர்களின் ஓர் ஆண்டு அனுபவத்தை—முதலில் உள்நாட்டுப் போர், உள் ளூர் குலாக்குகளின் கலகம், அது ஒடுக்கப்படுதல், பின்னர் “சமாதானமான படைப்பாற்றல் வாழ்க்கை” ஆகியவற்றை—ஆசிரியர் வருணிக்கிறார். இந்தக் பின்தங்கிய கிராமப் புறப் பகுதியில் புரட்சியின் படிப்படியான வளர்ச்சி பற்றிய மிகவும் எளிமையான, அதே சமயம் உயிர்த்துடிப்புள்ள விளக்கத்தைத் தருவதில் ஆசிரியர் வெற்றி பெற்றுள்ளார்; எனவே அதை மீண்டும் சொல்ல முயல்வது அதன் வீச்சை

பலவீனப்படுத்துவதாகும். இந்தப் புத்தகம் கூடுமான அளவுக்குப் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், மக்களிடையே பணியாற்றி வரும், வாழ்க்கையின் நெருக்கத்தின் இடையே பணியாற்றி வரும் மேலும் பலர் தமது அனுபவங்களை ஆற அமர இருந்து வருணிப்பார்களானால், மிகவும் நல்லது. இதைப் போன்ற பல நூறு, பல டஜன் கணக்கான மிகவும் சிறந்த, மிகவும் மெய்ப்படவும் நேரடியாகவும் கூறப்படும் எண்ணற்ற பயனுள்ள மெய்விவரங்கள் கொண்ட விளக்கங்கள் வெளியிடப்படுவதானது, தாம் எழுதுவதில் மெய்யான வாழ்க்கையைப் பார்க்காமலே பெரும்பாலும் எழுதும் ஆர்வமுள்ள பத்திரிகையாளர் எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகள், புத்தகங்களை விடவும் சோஷலிஸ்டு இலட்சியத்திற்கு மிகப் பெருமளவுக்கு அதிகப் பயனுடையதாக இருக்கும்.

தோழர் அ. தொதோர்ஸ்கியின் விரிவுரையில் இருந்து ஒரு சுருக்கமான உதாரணத்தைத் தருகிறேன். “வாணிக நபர்களை” “வேலையில்லாதவர்களாக” விட்டு வைத்தல் கூடாது, மாறாக “வேலையில் ஈடுபடும்படி” அவர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்று யோசனை கூறப்பட்டது.

“...இந்த நோக்கத்துடன் மூன்று இளம் உற்சாகமுள்ள காரிய நோக்குடைய பட்டறை அதிபர்களான எ. எஃப்.ரேமல், அ. லோகினவ், நி. கஸ்லோவ் ஆகியோர் நிர்வாகக் கமிட்டியால் அழைக்கப்பட்டனர்; மறுத்தால் சிறைத் தண்டனை, சகல சொத்துக்களும் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்ற அச்சுறுத்தலின் மீது மர அறுப்பாலையையும் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையையும் நிறுவும்படி அவர்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. இந்த வேலை உடனே துவங்கப்பட்டது.

“சோவியத் ஆட்சியதிக்காரம் நபர்களைத் தேர்வு செய்வதில் தவறு செய்ய வில்லை. பட்டறை அதிபர்கள், தம் பங்குக்கு, தாம் “போகிற போக்கில் தற்காலிக விருந்தாளிகளுடன்” பேரம் செய்யவில்லை, மாறாக தமது கரங்களில் ஆட்சியதிக்காரத்தை உறுதியாக எடுத்துக் கொண்டு விட்ட மெய்யான எஜமானர்களுடன் செயல் புரிகிறோம் என்பதை முதலில் உணர்ந்திருந்தார்கள்.

“இதை முற்றிலும் சரியாகவே உணர்ந்திருந்த அவர்கள் நிர்வாகக் கமிட்டியின் உத்தரவுகளை நிறைவேற்ற ஊக்கத்துடன் வேலை செய்யத் தொடங்கினார்கள். இதன் பலனாக இன்று வெசியெகோன்ஸ்கில் முழு வேகத்தில் இயங்கும் மர அறுப்பாலை இருக்கிறது; இது உள்ளூர் மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதோடு நிர்மாணிக்கப்பட்டு வரும் புதிய ரயில் பாதைக்கான தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து வருகிறது.

“தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரை, இடம் இப்போது தயாராக உள்ளது; மாஸ்கோவில் இருந்து பெற்ற எஞ்சின், சிலிண்டர்கள், இதர இயந்திரங்கள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. ஒன்றரை மாதம் அல்லது

அதிகப்பட்சம் இரண்டு மாதங்களில் வெசியெகோன்ஸ்க் தானே செய்த அருமையான தோல்களைப் பெற முடியும்.

“‘சோவியத் அல்லாதோர்’ கரங்களால் இரண்டு சோவியத் ஆலைகளைக் கட்டுவது என்பது நமக்குப் பகைமையாக உள்ளதான வர்க்கத்தை எதிர்த்து எப்படிப் போரிடுவது என்பதற்கான நல்ல உதாரணமாகும்.

“சரண்ட்வாளர்களை விரல்கணுவின் மீது அடித்து அவர்களைத் தீமை புரிய முடியாதபடிச் செய்வது அல்லது ஒழித்துக் கட்டுவது என்பது வேலைநிலை பாதிதான். அவர்களை உழைக்கும்படிக் கட்டாயப்படுத்தும் போது மட்டும் தான், அவர்களது உழைப்பின் பலன்கள் புது வாழ்வை மேம்படுத்தி சோவியத் ஆட்சியதிக்காரத்தை வலுப்படுத்தும் போதுதான் முழு வேலையும் செய்து முடிக்கப்படும்.”

இந்த அருமையான, அறவே மெய்யான வாசகங்கள் கற்களில் பொறிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பொருளாதாரக் கவுன்சிலிலும் உணவு ஸ்தாபனத்திலும் ஆலையிலும் நில அலுவலகங்களிலும் எல்லாம் முக்கியமாக காட்சிக்கு வைக்கப்பட வேண்டும். தொலைவில் இருக்கும் வெசியெகோன்ஸ்கில் நமது தோழர்கள் புரிந்து கொண்டது தலை நகரங்களில் இருக்கும் சோவியத் அதிகாரிகளால் அடிக்கடி பிடிவாதமாகப் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு என்ற பெயர் கேட்டவுடனேயே மூக்கைச் சுளித்து, இது சோவியத் ஆட்களுடையதல்ல, கூட்டுறவில் பங்கேற்றவர்கள் பூர்ஷ்வா வகைப்பட்ட நபர்கள், கடைக்காரர்கள், மென்ஷிவிக்குகள் என்றும் இன்னின்ன நேரத்தில், இன்னின்ன இடத்தில் கூட்டுறவாளர்கள் தமது நிதிச் சூழ்ச்சித் திறன்களை வெண்படையினருக்கு²³ அளித்த உதவியை மறைப்பதற்குப் பயன்படுத்தினார்கள் என்றும் நமது சோஷலிஸ்டுக் குடியரசில் சப்ளைத் துறை, வினியோகப் பொறியமைவு தூய சோவியத் கரங்களால் கட்டப்பட வேண்டும் எனவும் ஆழமான முக்கியத்துவம் காட்டும் தோரணையில்—அதற்குச் சமமான, ஆழமான முட்டாள தனத்துடனும்—சாற்றும் சோவியத் அறிவுஜீவி அல்லது தொழிலாளி, கம்யூனிஸ்டைச் சந்திப்பது சர்வசாதாரணமாகும்.

மெய்யைப் பொய்மையுடன் கலக்கும் அளவுக்கு இத்தகைய வாதங்கள் மாதிரியானவை; எனவே கம்யூனிசத்தின் நோக்கங்கள் பற்றிய மிகவும் அபாயகரமான புரட்டு இதன் விளைவாகத் தரப்படுகிறது; இதனால் நமது இலட்சியத்துக்கு மிகப் பெரிய பாதகம் விளைவிக்க முடியும்.

கூட்டுறவு பூர்ஷ்வா சமூகத்தின் பொறியமைவு என்பது

திண்ணம். இது சில்லறை வியாபாரத் தனம் எனும் சூழலில் வளர்ந்து வந்த பொறியமைவு. இது அதன் தலைவர்களை பூர்ஷ்வா அரசியலின், பூர்ஷ்வாக் கண்ணோட்டத்தின் உணர்வில் பயிற்றுவித்துள்ளது. எனவே பெரும் விகிதத்திலான வெண்படையினர்களையும் அவர்களது கூட்டாளிகளையும் உண்டாக்கியுள்ளது. இது மறுக்க முடியாதது. ஆனால் மறுக்க முடியாத உண்மைகளை மிகவும் கொச்சைப்படுத்தி அவற்றைத் தவறாகப் பிரயோகிப்பது மூலம் அபத்தமான முடிவுகளுக்கு வரும் போது, அது மோசமான செயலாகும். நாம் முதலாளித்துவத்தால் உருவாக்கப்பட்ட விஷயாதாரங்களைக் கொண்டே, பூர்ஷ்வா நிலைமைகளின் கீழ் செப்பம் செய்யப்பட்ட அந்தக் கலாசாரப் பொறியமைவில் இருந்து மட்டுமே கம்ப்யூனிசத்தைக் கட்ட முடியும். இந்தப் பொறியமைவின் மானுட சக்தியை—கலாசாரப் பொறியமைவின் ஒரு பகுதி என்ற முறையில்—பொறுத்த வரை, அது தவிர்க்க முடியாத வகையில் பூர்ஷ்வா மனப்பான்மையில் ஊறிக்கிடப்பதாகும். இதுவே கம்ப்யூனிஸ்டு சமூக அமைப்பு நிர்மாணிக்கப்படுவதைக் கடினமாக்குகிறது; ஆனால் அதைக் கட்ட முடியும், நிச்சயம், அது கட்டப்படும் என்பதற்கு உத்தரவாதமும் இதுவே: மார்க்சியத்தைப் பழைய கற்பனாவாத சோஷலிசத்திடமிருந்து இனம் பிரித்துக் காட்டுவது என்ன வென்றால், கற்பனாவாத சோஷலிசம் புதிய சமூக அமைப்பை இரத்தக் கறைபடிந்த, படுகோன, பேராசை பிடித்த வியாபாரத் தனமுள்ள, கொள்ளை முதலாளித்துவத்தின் பெருந்திரளான மானுட சாதனத்தில் இருந்து கட்ட விரும்பவில்லை, மாறாக விசேஷமான மூடுதோட்டங்களில், வெள்ளரிப் பாத்திகளில் வளர்க்கப்பட்ட மிகவும் நற்குணம் வாய்ந்த ஆடவர், மகளிரைக் கொண்டே கட்ட விரும்பியது என்ற உண்மையே. இந்த அபத்தமான கருத்து உண்மையிலேயே அபத்தமானது என்பதை எல்லோரும் பார்க்கிறார்கள், எல்லோரும் நிராகரித்து விட்டார்கள். ஆனால் எல்லோரும் இதன் எதிர்ப்போதனையான மார்க்சியம் பற்றி எண்ணிப் பார்க்க விரும்புவதில்லை அல்லது அவர்களால் அப்படி எண்ண இயலவில்லை; பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கால அடிமை முறை, பண்ணையடிமை முறை, முதலாளித்துவம் ஆகியவற்றாலும் சிறு தனிநபர்

உற்பத்தி முறையாலும், சந்தையில் இடம் பிடிப்பதற்காகவும் தனது உற்பத்திப் பொருள் அல்லது உழைப்புக்கு உயர் விலையைப் பெறுவதற்காகவும் எல்லோரும் எல்லோருக்கு எதிராயும் நடத்திய போராட்டத்தாலும் பாழ் படுத்தப்பட்ட திரளான மனிதர்களை வைத்து எப்படி கம்யூனிசம் கட்டப்பட முடியும் (கட்டப்பட வேண்டும்) என்று சிந்திக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை, அல்லது அவர்களால் இயலவில்லை.

கூட்டுறவு என்பது பூர்ஷ்வாப் பொறியமைவாகும். எனவே அதை **அரசியல் ரீதியில்** நம்ப முடியாது. இதனால் நாம் அதை நிர்வாகம் மற்றும் நிர்மாணக் கடமைகளுக்காகப் பயன்படுத்துவதைக் கைவிட வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. அரசியல் அவநம்பிக்கை என்றால், நாம் **அரசியல் ரீதியில்** பொறுப்பான பதவிகளுக்கு சோவியத் அல்லாத நபர்களை நியமிக்கக் கூடாது. வெண்படையினர் இயக்கத்தின் பால் சார்பு இருக்கும் வர்க்கங்கள், பகுதிகள், பிரிவுகளின் உறுப்பினர்கள் மீது அசாதாரணக் கமிஷன்கள் கூறிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். (ஆனால் ஒருவர், நமது மிக அருமையான, சோதனையில் புடம் போடப்பட்ட கம்யூனிஸ்டுகளில் ஒருவரான தோழர் லாட்சிஸ் தமது கலான் சஞ்சிகையான **கிராஸ்னி தெர்ரோரில்**²⁴ கூறிய அளவுக்கு அபத்தத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டுவதில்லை; சிவப்பு பயங்கர அடக்கு முறை என்றால், தமது ஆதிக்கத்தை மீட்டமைக்க முயலும் சுரண்டல்காரர்களைப் பலவந்தமாக ஒடுக்குதல் என்று அர்த்தப்படும் என்று அவர் சொல்ல விரும்பினார்; ஆனால் இதற்குப் பதில் அவர் தமது சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழில் 2-ஆம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு எழுதினார்: “சோவியத்துக்கு எதிரான அவரது கலகம் ஆயுதமேந்தியதா அல்லது வெறும் சொல்லளவில் மட்டும்தானா என்று சான்றுக்காகச் சாட்சியங்களைத் தேட வேண்டாம் [!!?]”.)

பூர்ஷ்வாப் பொறியமைவின் உறுப்பினர்கள் பற்றிய அரசியல் அவநம்பிக்கை நியாயமானது, அவசியம் வேண்டியது. ஆனால் அவர்களை நிர்வாகம் மற்றும் நிர்மாணத்திற்குப் பயன்படுத்த மறுப்பது மடமையின் சிகரமாகும்; இது கம்யூனிசத்துக்குச் சொல்ல முடியாத தீங்கு விளைப்பதாகும். எவராவது ஒரு மென்ஷிவிக்கை ஒரு சோஷ

லிஸ்டாக, ஓர் அரசியல் தலைவராக அல்லது ஓர் அரசியல் ஆலோசகராகக் கூட சிபாரிசு செய்ய முயல்வாரானால், அவர் மாபெரும் பிழை புரிந்தவர் ஆவார்; ஏனெனில் ருஷ்யப் புரட்சியின் வரலாறு, மென்ஷிவிக்குகள் (மற்றும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள்) சோஷலிஸ்டுகள் அல்ல, ஆனால் குட்டி பூர்ஷ்வா ஜனநாயகவாதிகள், பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துக்கும் இடையே வர்க்கப் போராட்டம் குறிப்பாகவும் கடுமையுறும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் **பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துக்கு** ஆதரவாகப் போய் விடக் கூடியவர்கள் என்பதைத் திட்டவாட்டமாகப் புலப்படுத்தியுள்ளது. ஆனால் குட்டி பூர்ஷ்வா ஜனநாயகவாதம் ஒரு தற்செயல் அரசியல் உருவாக்கமல்ல, ஒரு விதிவிலக்கல்ல, மாறாக முதலாளித்துவத்தின் **அவசியமான** விளைவு ஆகும்; மேலும், இந்த ஜனநாயகவாதத்தைக் “கொண்டு செல்லும் சக்தி” பழைய, முதலாளித்துவத்திற்கு முந்திய, பொருளாதார ரீதியில் பிற்போக்கான நடுத்தர விவசாயிகள் மட்டும் அல்ல-பெருவீத முதலாளித்துவம் என்ற மண்ணில் இருந்து முளைத்து வரும் பண்பட்டுள்ள முதலாளித்துவ வகையிலான கூட்டுறவு, அறிவுஜீவிகளும் கூட இத்தகையவர்களே. பின்தங்கி நின்ற ருஷ்யாவும் கூட கொலுப்பாயெவ்கள் மற்றும் ரசவாயெவ்களுடன்* கூடவே, படித்த அறிவுஜீவிகளின்-அவர்கள் மென்ஷிவிக்குகள், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் அல்லது கட்சி சார்பற்றவர்கள் என்று எப்படி இருப்பினும் சரி-சேவைகளைப் பயன்படுத்தத் தெரிந்த முதலாளிகளையும் உருவாக்கியிருந்தது. கம்யூனிஸ்டு ருஷ்யாவைக் கட்டி உருவாக்குவதில் இத்தகைய “நிர்மாணச் சாதனங்களைப்” பயன்படுத்தத் தவறும் அளவுக்கு நாம் இந்த முதலாளிகளை விடவும் மடமையாளர்களாக இருப்பதா?

நூல் திரட்டு,

தொகுதி 37,

பக்கங்கள் 407-411

* கொலுப்பாயெவ்கள் மற்றும் ரசவாயெவ்கள் - ருஷ்ய நையாண்டி எழுத்தாளர் மி. யெ. சல்திக்கோவ்-ஷெத்ரீன் நவீனங்களில் குறிப்பிடப்படும் நபர்களாவர்; அவர்கள் முதலாளித்துவ முதலைகளாகச் சித்திரிக்கப்பட்டார்கள். -

கூட்டுறவு பற்றிய உரை,
ஏப்ரல் 3, 1920²⁵

ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டு (போல்ஷிவிக்) கட்சியின்
9ஆவது காங்கிரஸ்,
மார்ச் 29 - ஏப்ரல் 5, 1920

இரண்டு தீர்மானங்களையும் படித்து ஓரளவுக்குப் புரிந்து கொள்ள எனக்கு நேற்று இரவும் இன்றும் மட்டுமே வாய்ப்பு கிடைத்தது. கமிஷனின் சிறுபான்மையின் தீர்மானமே அதிகச் சரியானது என்று நான் கருதுகிறேன். தோழர் மில்யூத்தின் அதைப் பயங்கர வாசகங்கள் கொண்ட மாபெரும் வாத அடுக்கால் தாக்கினார்: அது அரைகுறையாக இருப்பதை அவர் கண்டார், கால்வாசியாக இருப்பதையும் கண்டார், அதன் மீது சந்தர்ப்பவாதக் குற்றம் சாட்டினார். ஆனால் இந்தப் பிசாசு அவர் சித்தி ரித்துள்ள அளவுக்குக் கொடியதல்ல என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. விவகாரத்தின் வேருக்குச் செல்வோமானால், இந்த விஷயத்துக்குக் கோட்பாட்டு முறையில் ஓர் அடிப்படையினைத் தர முயன்ற தோழர் மில்யூத்தின் தமது வாதத்தின் மூலம் தாம் ஆதரித்த தீர்மானம் நடைமுறை மற்றும் மார்க்சியத்தின் நோக்கு நிலையில் இருந்து பிரத்தியேகமாகத் தவறானது, பொருத்தமற்றது என்பதைக் காட்டினார். பின்வரும் காரணங்களால் அது தவறானது: தமது தீர்மானம், கமிஷனின் பெரும்பான்மையின் தீர்மானம் வோலஸ்து நிர்வாகக் கமிட்டியுடன் இணைந்தொன்றாவதையும் வோலஸ்து நிர்வாகக் கமிட்டிக்குக் கீழ்ப்படிவதையும் ஆதரிப்பதாக மில்யூத்தின் கூறினார்; இதனால்தான் அவர் தமது தீர்மானத்தில், சிறுபான்மை தீர்மானத்தின் போதியளவு புரட்சித் தன்மை இல்லாத நிலையோடு ஒப்பிடும் போது, நேரடி நோக்கும் தீர்மானகரமான போக்கும் இருப்பதைக் காண்கிறார். நமது

புரட்சிகர இயக்கத்தின் நீண்ட கால கட்டத்தில், நமது புரட்சிகரப் போராட்டங்களுக்கு எப்போதெல்லாம் சரியான தயாரிப்புகள் செய்திருந்தோமோ, அப்போது எல்லாம் அவை வெற்றி வாகை சூடியதையும், அவை வெறும் புரட்சிகர ஆர்வம் மட்டுமே நிரம்பியதாக இருந்த போது, அவை தோல்வியில் சென்று முடிந்ததையும் நாம் கண்டு வந்துள்ளோம்.

கமிஷனின் சிறுபான்மையின் தீர்மானம் கூறுவது என்ன? சிறுபான்மையின் தீர்மானம் கூறுவதாவது: நுகர்வாளர் சங்கங்களில் கம்யூனிஸ்டு வேலைகளைத் தீவிரப்படுத்துவதில் உங்கள் கவனத்தைத் திருப்பி அவற்றில் பெரும்பான்மை பெற முயலுங்கள்; நீங்கள் அவற்றை எந்த அமைப்புகளிடம் ஒப்படைக்க விரும்புகிறீர்களோ, அந்த அமைப்புகளை முதலில் தயார் செய்யுங்கள், பிறகு அவற்றிடம் ஒப்படைக்கலாம். இதோடு மில்லுத்தின் பின் பற்றி வரும் கொள்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம். அவர் கூறுகிறார்: கூட்டுறவால் நலன் ஏதும் இல்லை, எனவே அதை வோலஸ்து நிர்வாகக் கமிட்டிகளிடம் ஒப்படைத்து விடலாம். ஆனால் நீங்கள் ஒப்படைக்க விரும்பும் கூட்டுறவில் கம்யூனிஸ்டு அடிப்படை இருக்கிறதா? இந்தக் காரியத்தின் சாரம்—தயாரிப்பு வேலை—புறக்கணிக்கப்படுகிறது; இறுதி கோஷம் மட்டுமே தரப்படுகிறது. இந்தக் கம்யூனிஸ்டு வேலை செய்து முடிக்கப்பட்டு அதை மேற்கொண்டு வழி நடத்துவதற்கான அமைப்புகள் நிறுவப்பட்டு விடுமானால், இந்த மாற்றம் முற்றிலும் இயல்பானதாக இருக்கும், இதை ஒரு கட்சி காங்கிரசில் பறைசாற்ற வேண்டிய தேவை இல்லை. ஆனால் நீங்கள் விவசாயிகளை அச்சுறுத்தி வருவது போதாதா?! மென்சணல் அறுவடை விஷயத்தில் உயர் பொருளாதாரக் கவுன்சில்²⁶ விவசாயிகளிடமும் கூட்டுறவிடமும் தனது வன் கரத்தினைக் காட்டியது போதாதா?! வட்டாரங்களிலும் மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சிலிலும் நடந்த நமது வேலையின் நடைமுறை அனுபவத்தை நினைவு கூர்ந்தால், நீங்கள் இது தவறான தோரணை என்பதையும் கம்யூனிஸ்டுக் கல்வி வேலையும் நிர்வாகிகளுக்குப் பயிற்சியும் அவசியம் என்று சாற்றும் ஒன்றே சரியான தீர்மானம், இல்லையேல் மாற்றம் சாத்தியமல்ல என்பதையும் ஒப்புக் கொள்வீர்கள்.

மூல முக்கியத்துவமுடையதான இரண்டாவது விஷயம் நுகர்வாளர் கூட்டுறவுகளுடனான தொடர்புகள் பற்றியதாகும். இங்கு தோழர் மில்யூத்தின் அறவே முரண்பாடான ஒன்றைக் கூறுகிறார். நுகர்வாளர் கூட்டுறவு தனது பொறுப்புகளை நிறைவேற்றவில்லை என்றால்—இதையே நாம் குலாக்குகளுக்கு எதிரான பல அரசாணைகளில் இரண்டாண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறோம்—குலாக்குகளுக்கு எதிரான ஆட்சியதிகாரத்தின் நடவடிக்கைகளை நுகர்வாளர் கூட்டுறவுக்கு எதிராகவும் பிரயோகிக்க முடியும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இது முழுமையாகவும் செய்யப்படுகிறது. தற்போதுள்ள மிகவும் முக்கியமான வேலை பொருள் உற்பத்தியையும் பொருட்களின் அளவையும் அதிகரிப்பதேயாகும். நுகர்வாளர் கூட்டுறவு இதைச் செய்யாவிடில், இதற்காக அது தண்டிக்கப்படும். ஆனால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுடனான அதன் தொடர்பு காரணமாக அது சிறிய அளவிலேனும் உற்பத்திப் பொருட்களை அதிகரிக்குமானால், அதை நாம் வரவேற்க வேண்டும், இந்த முன்முயற்சியை ஊக்குவிக்க வேண்டும். உற்பத்தியுடன் நெருக்கமான உள்ளார்ந்த ஸ்தல உறவுகள் இருந்த போதிலும், நுகர்வாளர் கூட்டுறவு பொருட்களில் அதிகரிப்பைக் காட்டவில்லையானால், அதன் அர்த்தம் அது சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் ஒப்படைத்த நேரடிப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றவில்லை என்பதேயாகும். ஓர் உயேஸ்தில் குலாக்குகளையும் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தாரையும் எதிர்த்துப் போராடக் கூடிய இரண்டு அல்லது மூன்று ஊக்கமுள்ள தோழர்கள் இருக்கும் பட்சத்தில் வெற்றி உறுதி செய்யப்படும். எந்த வழியில் தோழர் சச்சினது முன்முயற்சி செயல் குலைக்கப்பட்டது? அவர் ஒரு சம்பவத்தைக் கூடச் சுட்டவில்லை. ஆனால் நாம் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவை நுகர்வாளர் கூட்டுறவுடன் இணைக்க வேண்டும், அண்மை எதிர்காலத்தில் பொருட்களின் அளவை அதிகரிக்கக் கூடியதான நடவடிக்கைகளுக்கு எந்தச் சலுகையும் தர ஒப்புக் கொள்வது என்பதான கருத்து நமது கடந்த இரண்டாண்டுக் கால அனுபவத்தில் இருந்து தர்க்கரீதியாக வருவதாகும். இது கம்யூனிஸ்ட் ஊழியர்களையோ அல்லது சோவியத் அதிகாரிகளையோ, அவர்கள் குலாக்குகளின் கூட்டுறவை, பூர்ஷ்வா மாதிரி கூட்டுறவை எதிர்த்து

நடத்தும் போராட்டத்தின் போது எந்த வழியிலும் தடைப்படுத்தவில்லை. அவர்களைத் தடைப்படுத்தாதது மட்டுமல்ல, மாறாக இது அவர்களுக்கு ஒரு புதிய ஆயுதத் தையும் வழங்குகிறது. எதையேனும் ஒழுங்கமைப்பதில் வெற்றி பெறுவீர்களானால், நாங்கள் உங்களுக்கு ஒரு போனஸ் வழங்குவோம்; ஆனால் ஒப்படைத்த இந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றா விட்டால், உங்களைத் தண்டிப்போம்; நீங்கள் எதிர்ப்புரட்சியாளர் என்ற காரணத்திற்காக மட்டும் அல்ல—அதைச் செய்வதற்கு அசாதாரணக் கமிஷன் இருக்கிறது என்று இங்கு சரியாகவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டது—அரசாட்சி, சோவியத் ஆட்சியதிசாரம், பாட்டாளி வர்க்கம் ஒப்படைத்த பொறுப்பை நிறைவேற்றாததற்காக உங்களைத் தண்டிப்போம்.

நுகர்வாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சேர்த்திணைப்பதற்கு எதிராகத் தோழர் மில்யூத்தின் உருப்படியான ஒரு வாதத்தைக் கூட முன்வைக்கவில்லை, இது தமக்குச் சந்தர்ப்பவாதமாகவோ அல்லது அரைகுறை நடவடிக்கையாகவோ தோன்றுகிறது என்று மட்டுமே கூறினார். தோழர் மில்யூத்தினிடம் இருந்து இது வருவது விந்தையானது; அவர் தோழர் ரீக்கவ் உடன் சேர்ந்து பெரிய முன்னேற்றங்களுக்கு ஆயத்தமாக இருந்தார், ஆனால் ஒரு முன்னேற்றத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு கூடத் தம்மால் செயல்படுத்த முடியாது என்பதைக் கண்டார். இந்த அம்சத்தில் இருந்து நுகர்வாளர் கூட்டுறவுடனான தொடர்புகள் சாதகமானவை; அவை உற்பத்தியை உடனடியாகச் செய்வதைச் சாத்தியமாக்குகின்றன. அரசியல் விவகாரங்களில் தலையிடுவதைத் தடுப்பதற்கான எல்லாச் சாதனங்களும் கிடைக்கக் கூடியனவாக உள்ளன; ஆனால் உற்பத்தி மற்றும் பொருளாதாரத் துறையிலான கீழ்ப்படிவைப் பொறுத்த வரை, அது நிலத் துறை மக்கள் கமிசாரகம், உயர் பொருளாதாரக் கவுன்சில் ஆகியவற்றையே முற்றிலும் சார்ந்ததாகும். கூட்டுறவைக் கண்காணிப்பில் வைப்பதற்கு இந்தச் சாதனங்கள் போதுமானவை.

நான் இப்போது மூன்றாவது விஷயத்திற்கு வருகிறேன். இது தேசவுடைமையாக்கம் பற்றியது, இதைக் கேட்பதற்கு விந்தையாக இருக்கும் வழியில் மில்யூத்தின் ஆதரிக்கிறார். ஒரு கமிஷன் நிறுவப்பட்டது; இந்தக் கமிஷனில் தோழர்

கிரெஸ்தீன்ஸ்கி சிறுபான்மையாக இருந்தார், தோழர் மில் யூத்தின் வெற்றி பெற்றார்; ஆனால் இப்போது அவர் கூறுகிறார்: “தேசவுடைமையாக்கம் மீதான விஷயத்தில் நான் வாதம் புரியாமல் இருக்கலாம்”. அப்படியானால் இந்தக் கமிஷன் எதைப் பற்றி வாதிட்டது? உங்கள் நோக்கு நிலை தோழர் சச்சினது நோக்கு நிலையைப் போன்றதாகவே இருக்குமானால், நீங்கள் தேசவுடைமையாக்கத்தைக் கைவிடுவது தவறு. முதலாளிகளைத் தேசவுடைமையாக்கம் செய்ய முடியுமானால், குலாக்குகளை ஏன் தேசவுடைமையாக்கம் செய்ய முடியாது என்று இங்கு கேட்கப்படுகிறது. இந்த வாதம் எக்களிப்பை எழுப்பியதில் அதிசயமில்லை. ஏனெனில் மற்றவர் உழைப்பைச் சுரண்டும் வசதியான விவசாயிகளை எண்ணிப் பார்த்தீர்களானால், அவர்கள் ஐந்து லட்சத்திற்குக் குறையாமல் இருப்பது தெரிய வரும், ஒருவேளை பத்து லட்சம் பேர் கூட இருக்கலாம். அவர்களை எப்படித் தேசவுடைமையாக்கம் செய்ய உத்தேசிக்கிறீர்கள்? அது வெறும் கற்பனாவாதம். அதற்கான பலம் நம்மிடம் இன்னும் இல்லை.

கூட்டுறவில் ஏராளமான எதிர்ப்புரட்சியாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும் போது, தோழர் சச்சின் முற்றிலும் சரியாகவே கூறுகிறார்; ஆனால் இது வேறு பிரச்சினை. அசாதாரணக் கமிஷனைப் பற்றிக் கூறியது இங்கு முற்றிலும் பொருந்தும். கூட்டுறவின் தனிப்பட்ட தலைவர்களை அம்பலப்படுத்துவதில் நீங்கள் குறுநோக்குடன் நடந்து கொள்வீர்களானால், இந்த எதிர்ப்புரட்சியைப் பற்றித் துப்பறிய ஒரு நல்ல கம்யூனிஸ்டை நியமியுங்கள்— ஒரு நல்ல கம்யூனிஸ்டுக்கு நல்ல அசாதாரணக் கமிஷனின் ஊழியரின் பண்புகள் உண்டு; அவரிடம் ஒரு நுகர்வாளர் சங்கத்தின் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுமானால், குறைந்த பட்சம் இரண்டு எதிர்ப்புரட்சிக் கூட்டுறவாளர்களையாவது பிடிப்பார்.

இதனால்தான் உடனடி தேசவுடைமையாக்கத்தை ஆதரிக்கும் போது, தோழர் சச்சின் தவறு செய்கிறார். இது நல்ல காரியமே, ஆனால் சாத்தியமல்லாதது; காரணம், நமது செல்வாக்குக்குச் சற்றும் மசியாத ஒரு வர்க்கம் நம்மை எதிர்க்கிறது, அது நிச்சயமாகவும் தேசவுடைமையாக்கம் செய்யக் கூடியதல்ல. நாம் எல்லாத் தொழிற்சாலை

நிறுவனங்களைக் கூட இன்னும் தேசவுடைமையாக்கம் செய்யவில்லை. தலைமை கமிட்டிகள்²⁷ மற்றும் மத்திய வாரியங்களின் ஓர் உத்தரவு வட்டாரங்களுக்குப் போய்ச் சேருவதற்கு முன்பாகவே முற்றிலும் செயல் திறன் அற்றதாகி விடுகிறது; அது ஆவணங்கள் கடலில் முற்றாக மூழ்கி விடுகிறது அல்லது நல்லதோர் சாலைப் போக்கு வரத்து, தந்தி வசதிகள் இல்லாததால் செயல் திறன் அற்றதாகி விடுகிறது. எனவே இன்னும் கூட்டுறவைத் தேசவுடைமையாக்கம் செய்வது குறித்துப் பேசுவது சாத்தியமல்ல. தோழர் மில்யூத்தின் கோட்பாடு விஷயத்திலும் தவறு செய்கிறார்: தமது நிலை பலவீனமாக இருப்பதாக அவர் உணர்கிறார், எனவே இந்த அம்சத்தை அப்படியே விலக்கிக் கொண்டு விடலாம் என்று கருதுகிறார். அப்படியானால், தோழர் மில்யூத்தின் அவர்களே, நீங்கள் உங்களது சொந்தத் தீர்மானத்தையே குலைத்து விடுகிறீர்கள், சிறுபான்மையின் தீர்மானம் சரியானது என்ற அளவுக்குச் சான்றிதழ் வழங்கி விடுகிறீர்கள். ஏனெனில் உங்கள் தீர்மானத்தின் உணர்வு-கூட்டுறவை வேலஸ்து நிர்வாகக் கமிட்டிகளுக்குக் கீழடக்குவது (முதல் பாராவில் இதுவே துல்லியமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது: “நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது”)-அசாதாரணக் கமிஷனுக்குரிய உணர்வாகும்; இது பொருளாதாரப் பிரச்சினையில் பிழையாகப் புகுத்தப்பட்டுள்ளது. மற்ற தீர்மானம், செய்ய வேண்டிய முதல் காரியம் கம்யூனிஸ்டுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது, கம்யூனிஸ்டுப் பிரசாரம் மற்றும் கிளர்ச்சியைத் தீவிரமாக்குவது, ஓர் அடிப்படையை உருவாக்குவது என்று கூறுகிறது. இங்கு சொல் பகட்டான எதுவும் இல்லை; தேனும் பாலும் பெருக்கெடுத்தோடும் நாடு மலரும் என்ற உடனடி வாக்குறுதிகள் இல்லை. வட்டாரங்களில் கம்யூனிஸ்டுகள் இருப்பார்களானால், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்; எதிர்ப்புரட்சியாளர்களை எங்கு கொண்டு போக வேண்டும் என்று தோழர் சச்சின் விளக்கத் தேவை இல்லை. இரண்டாவதாக, ஓர் அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். “ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி அதை வேலையில் சேர்த்துப் பாருங்கள், உற்பத்தி அதிகரிக்கிறதா, இல்லையா என்று கவனியுங்கள்”-இதுவே சிறுபான்மைத் தீர்மானம் கூறுவது! முதலில் ஓர் அடிப்

படையை உருவாக்குங்கள், பிறகு-பிறகு நாம் பார்ப்போம். இதிலிருந்தே என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது தொடரும். எதிர்ப்புரட்சியாளர்கள் அசாதாரணக் கமிஷனிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும், அசாதாரணக் கமிஷன் இல்லாவிட்டால் புரட்சிகரக் கமிட்டியிடம்²⁸ ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறும் அரசாணைகள் போதுமளவு உள்ளன. இந்த முதல் முஷ்டிக் குலுக்கல் குறைவாக இருந்தால், நல்லது. கொள்கையின் அடிப்படை வழியை வகுத்தளிக்கும் சிறுபான்மைத் தீர்மானத்தை நாம் ஏற்க வேண்டும்.

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 40,
பக்கங்கள் 276-280

நுகர்வாளர் மற்றும் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவைப் பற்றி

நுகர்வாளர் கூட்டுறவு தேவைப்படும் பொருட்களை வழங்கவும் விநியோகிக்கவும் நிறுவப்பட்ட தொழிலாளர், விவசாயிகளின் அமைப்பாகும். உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு விவசாயப் பொருட்களையும் (காய்கறி, பால் பண்ணைப் பொருட்கள் போன்றவை) விவசாயப் பொருட்கள் அல்லாதவற்றையும் (எல்லா வகைப்பட்ட சிறு தொழிற்சாலைப் பொருட்கள், மரவேலை, இரும்புப் பொருட்கள், தோல் பொருட்கள், இத்தியாதி) உற்பத்தி செய்வதற்கும் சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்குமான சிறு விவசாயிகள் அல்லது கைவினைஞர்களின் அமைப்பாகும்.

உபரித் தானியச் சமீகரிப்பு முறைக்குப் பதிலாகப் பண்டவரி முறை புகுத்தப்படுவதால்²⁹, விவசாயிகளுக்கு உபரித் தானியம் கிடைக்கும்; இதை அவர்கள் எல்லா வகையான செய்பொருட்களுடனும் கட்டின்றி பரிவர்த்தனைச் செய்து கொள்வார்கள்.

உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சிறு தொழிற்சாலை அபிவிருத்திக்கு உதவும்; இச்சிறு தொழிற்சாலை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருட்களை மேலும் பெரிய அளவில் வழங்கும்; இவற்றில் பெரும்பாலானவை நீண்ட தூரத்துக்கு ரயில் மூலம் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டுவ தில்லை, அவற்றின் உற்பத்திக்குப் பெரிய ஆலைகளும் அவசியம் இல்லை. உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுக்கு ஊட்ட மளித்து வளர்க்க அனைத்தும் செய்யப்பட, இதற்குச் சகல உதவியும் புரிய வேண்டுவது கட்சி ஊழியர்கள் மற்றும் சோவியத் அதிகாரிகளின் கடமையாகும்; ஏனெனில் இது

விவசாயிகளுக்கு உடனடி நிவாரணம் அளித்து அவர்களது நிலையை மேம்படுத்தும். இப்போதைக்கு தொழிலாளர், விவசாயிகள் அரசின் தேசியப் பொருளாதாரம் புத் தெழுச்சி பெற்று மீட்டமைக்கப்படுவதானது பெரும்பாலும் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையையும் சாகுபடியையும் மேம்படுத்தப்படுவதையே சார்ந்ததாக இருக்கிறது.

நுகர்வாளர் கூட்டுறவையும் ஆதரித்து வளர்க்க வேண்டும்; காரணம், இது பொருட்களைக் குறைந்த செலவில் விரைவாகவும் சரியாகவும் விநியோகம் செய்வதை உத்தரவாதம் செய்யும். கூட்டுறவின் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்வதும் மோசடி நடவடிக்கைகளோ, அரசிடமிருந்து ஒளித்து மறைத்தலோ, துர் உபயோகங்களோ நடவாது பார்த்துக் கொள்வதும் சோவியத் அதிகாரிகளின் பொறுப்பாகும்; எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவர்கள் கூட்டுறவுக்கு இடையூறு செய்யக் கூடாது, மாறாக எல்லா வழிகளிலும் அதற்கு உதவி அதை வளர்க்க வேண்டும்.

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 43,
பக்கங்கள் 250-251

1

நம் நாட்டில் கூட்டுறவின் மீது போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. தற்போது, அக்டோபர் புரட்சி நடைபெற்றது முதலாய், புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையையும்³¹ அன்னியில் (இதற்கு மாறாக, புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாக என்றே இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் கூற வேண்டும்), கூட்டுறவு மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையதாகி விட்டதை எல்லோரும் புரிந்து கொள்வதாகச் சொல்வதற்கில்லை. பழைய கூட்டுறவாளர்களுடைய கனவுகளில்³² கற்பனைப் புனைவுகள் மிகுதியாக உள்ளன. அடிக்கடி அவை நகைக்கத் தக்க அளவுக்குக் கற்பனைப் புனைவுகளாக அமைந்து விடுகின்றன. அவை நம்ப முடியாத கற்பனைகளாக இருக்கக் காரணம் என்ன? காரணம் என்னவெனில், சரண்டல் காரர்களுடைய ஆதிக்கத்தை வீழ்த்துவதற்காக நடைபெறும் தொழிலாளி வர்க்க அரசியல் போராட்டத்தின் அடிப்படையான, ஆழ்மட்டத்து முக்கியத்துவத்தை இவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. நாம் சரண்டல்காரர்களுடைய ஆதிக்கத்தை வீழ்த்தி விட்டோம்; ஆகவே பழைய கூட்டுறவாளர்களுடைய கனவுகளில் கற்பனையாகவும் ஏன் புத்தார்வ மனப்பாங்காகவும் கொச்சையாகவும் கூட இருந்தவை பலவும் இப்பொழுது அப்பட்ட எதார்த்த உண்மையாகி வருகின்றன.

அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் தொழிலாளி வர்க்கத்திடம் வந்து விட்டதால், உற்பத்திச் சாதனங்கள் யாவும் இந்த

அரசியல் ஆட்சியதிகாரத்துக்குச் சொந்தமாகி விட்டதால், இனி மக்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரளச் செய்வதுதான் நமக்குள்ள ஒரே பணி என்றாகி விட்டது. வர்க்கப் போராட்டத்தை நடத்துவதும் அரசியல் ஆட்சியதிகாரத்துக்காகப் போராடுவதும் இன்ன பிறவும் அவசியமென்று பிழையற்ற முறையில் கருதியோர் முன்பே நியாயமாகவே நகைப்புக்கும் இகழ்ச்சிக்கும் ஏளனத்துக்கும் உரியதாகக் கொண்ட அந்த சோஷலிசம், இப்பொழுது மக்கள் தொகையில் மிகப் பெருவாரியானோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்று திரட்டப்பட்டதும் தானாகவே தனது குறிக்கோளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு விடும். ஆனால் இப்பொழுது ருஷ்யாவின் மக்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரளச் செய்வது எவ்வளவு பிரம்மாண்ட, எண்ணிலடங்கா மடங்கு முக்கியத்துவ முடையதாகும் என்பதை எல்லாத் தோழர்களும் உணர்வ தில்லை. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை ஏற்றதன் மூலம் நாம் வியாபாரியாகச் செயல்படும் விவசாயிக்கு, தனியார் வர்த்தகமெனும் கோட்பாட்டுக்கு ஓரளவு விட்டுக் கொடுத்தோம்; இதே காரணத்தால் (சிலர் நினைப்பதற்கு நேர் மாறாக) கூட்டுறவு இன்று இந்தப் பிரம்மாண்ட முக் கியத்துவம் பெறுகிறது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை யின் கீழ் நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் போதுமான அளவுக்கு விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ருஷ்யாவின் மக் களைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரட்டுவதுதான்; ஏனெனில் இப்பொழுது நாம் தனியார் நலத்தை, தனியார் வர்த்தக நலத்தை அந்த நலத்தின் மீதான அரசு மேற் பார்வையுடன், கண்காணிப்புடன் எந்த அளவுக்கு இணைக்க வேண்டுமென்று கண்டு கொண்டு விட்டோம்; அதைப் பொது நலன்களுக்கு எந்த அளவுக்குக் கீழ்ப் படியச் செய்ய வேண்டுமென்று கண்டு கொண்டு விட்டோம்; பல சோஷலிஸ்டுகளுக்கும் முன்பு முட்டுக்கட்டையாக இருந்த இதனை நாம் கண்டு கொண்டு விட்டோம். எல் லாப் பெருவீத உற்பத்திச் சாதனங்களும் அரசின் ஆட்சி யதிகாரத்தின் கீழ் இருத்தல், அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் பாட்டாளி வர்க்கத்திடம் இருத்தல், இந்தப் பாட்டாளி வர்க் கம் கோடிக் கணக்கான சிறிய, மிகச் சிறிய விவசாயி களுடன் கூட்டணி கொண்டிருத்தல், பாட்டாளி வர்க்கம்

விவசாயிகளுக்குத் தலைமை தாங்குதல் உறுதி பெற்றிருத்தல் முதலான இவைதானே கூட்டுறவைக் கொண்டு—கூட்டுறவை மட்டுமே கொண்டு—முழுநிறை சோஷலிச சமூகத்தைக் கட்டியமைக்கத் தேவைப்படுகிறவை. முன்பு நாம் இந்தக் கூட்டுறவு லாபவேட்டை அடிப்பதாக இழித்துக் கூறினோம்; இப்பொழுதுங்கூட புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் இதை ஓரளவுக்கு இவ்வாறு இழித்துக் கூற நமக்கு உரிமை உண்டு. இந்தக் கூட்டுறவிலிருந்து முழுநிறை சோஷலிச சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியதெல்லாம் மேற்கூறியவைதானே? இன்னும் இது சோஷலிச சமூகத்தைக் கட்டியமைப்பது ஆகி விடாது என்றாலுங்கூட, சோஷலிச சமூகத்தைக் கட்டியமைக்கத் தேவையானதும் போதுமானதும் இதுதானே.

இதைத்தான் நமது செய்முறை ஊழியர்கள் பலரும் குறைத்து மதிப்பிட்டு விடுகிறார்கள். கூட்டுறவை அவர்கள் ஏளனமாகக் கருதுகிறார்கள். அதன் தனி முக்கியத்துவத்தை—முதலாவதாக, கோட்பாட்டின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் (உற்பத்திச் சாதனங்கள் அரசுக்குச் சொந்தமாயிருக்கின்றன), இரண்டாவதாக, மிகவும் எளிய, சுலபமான, விவசாயிக்கு மிகவும் ஏற்புடையதான வழிகளில் புதிய அமைப்புக்கு மாறிச் செல்லும் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் அதற்குள்ள தனி முக்கியத்துவத்தை—அவர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகின்றனர்.

இதுவும் அடிப்படை முக்கியத்துவத்துக்குரியதே. எல்லா வகையான தொழிலாளர் சங்கங்களைக் கொண்டும் சோஷலிசத்தைக் கட்டியமைப்பது குறித்து விபரீதத் திட்டங்களை வகுப்பது ஒன்று; ஆனால் நடைமுறையில் இந்த சோஷலிசத்தைக் கட்டுவது, ஒவ்வொரு சிறு விவசாயியும் அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும்படியான முறையில் சோஷலிசத்தைக் கட்டுவது முற்றிலும் வேறொன்று. இப்பொழுது நாம் வந்தடைந்திருப்பது இதே கட்டத்தைத் தான். இதை வந்தடைந்த பின், நாம் இதைச் சொற்ப அளவுக்கே பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்பதில் சந்தேகம் சிறிதும் இல்லை.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கைக்கொண்ட போது, நாம் அளவு மீறிச் சென்று விட்டோம்; தடையில்லாத் தனியார் தொழில் மற்றும் கட்டுபடுத்தப்படாத வர்த்

தகம் என்னும் கோட்பாட்டுக்கு மிதமிஞ்சிய இடம் அளித்தோம் என்பதாலல்ல—கூட்டுறவை பற்றி சிந்திக்கத் தவறி விட்டோம், இன்று கூட்டுறவைக் குறைத்து மதிப்பிடுகிறோம், மேற்கூறிய இரு கண்ணோட்டங்களிலும் கூட்டுறவுக்குள்ள மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை ஏற்கெனவே மறக்கத் தொடங்கி விடுகிறோம் என்பதால் நாம் அஷ்வு மீறிச் சென்றோம்.

இந்தக் “கூட்டுறவுக்” கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இத்தருணத்தில் நடைமுறையில் என்ன செய்யலாம், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது குறித்து இப்பொழுது வாசகருடன் விவாதிக்கப் போகிறேன். “கூட்டுறவுக்” கோட்பாட்டின் சோஷலிசப் பொருள் எல்லோருக்கும் தெளிவாகப் புலப்படும் வண்ணம் உடனடியாக இக்கோட்பாட்டை நாம் எவ்வழிகளில் வளர்க்க முற்படலாம், முற்படவும் வேண்டும்?

கூட்டுறவானது பொதுவாகவும் எப்பொழுதும் சில தனிச் சலுகைகள் பெற்றிருப்பதோடன்றி, இந்தத் தனிச் சலுகைகள் முற்றிலும் பொருளாயத்தத் தன்மையனவாகவும் (சலுகைக்குரிய வங்கி வட்டி விகிதம், முதலானவை) இருக்கும்படியான அரசியல் வழியில் அது ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். தனியார் தொழில் நிலையங்களுக்கு நாம் அளிக்கும் கடன்களைக் காட்டிலும், கரைகத் தொழிலுக்கும் பிறவற்றுக்கும் அளிப்பதையும் காட்டிலும் அதிகமான, சிறிதளவேனும் அதிகமான அரசாங்கக் கடன்கள் கூட்டுறவுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு வர்க்கத்தின் நிதி ஆதரவு இருந்தால் தான், ஒரு சமூக அமைப்பு தோன்ற முடியும். “சுதந்திரமான” முதலாளித்துவம் பிறப்பதற்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபிள் தொகை செலவிட வேண்டியிருந்ததைக் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. தற்போது நாம் வழக்கத்தை விட அதிகமாக உதவி அளிக்க வேண்டிய சமூக அமைப்பு கூட்டுறவு அமைப்பே என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும், மெய்யாகவே நாம் இந்த உதவியை அளித்தாக வேண்டும். அச்சொல்லின் மெய்ப்பொருளில் அது உதவியாக இருத்தல் வேண்டும்; அதாவது, எந்த வகையான கூட்டுறவு வர்த்தகத்துக்கும் அளிக்கப்படும் உதவியாக அதை அர்த்தப்படுத்தினால், போதாது—உதவி அளிக்க

வேண்டும் என்று கூறும் போது, மெய்யாகவே பெரும் திரளான மக்கள் தொகையினர் நடைமுறையில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் கூட்டுறவு வர்த்தகத்துக்கு உதவுவதையே அது குறிக்க வேண்டும். கூட்டுறவு வர்த்தகத்தில் பங்கு கொள்ளும் விவசாயிக்கு போனஸ் தருவது சரியானதோர் உதவி முறைதான்; ஆனால் பிரதான விவகாரம் என்ன வெனில், விவசாயி எடுத்துக் கொள்ளும் இந்தப் பங்கின் இயல்பையும் அதில் அடங்கியுள்ள உணர்வையும், அதன் தன்மையையும் சரி பார்த்து உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். கறாராகச் சொல்வதெனில், கூட்டுறவாளர் ஒருவர் கிராமத்துக்குச் சென்று கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை திறந்தால், மக்கள் அதில் எந்தப் பங்கும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை, ஆயினும் தமது சொந்த நலன்களால் உந்தப் பட்டு அதில் அவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ள முன்வரவே செய்வார்.

இந்தப் பிரச்சினைக்கு மற்றோர் அம்சமும் இருக்கிறது. “அறிவொளி படைத்த” (பிரதானமாக, எழுத்தறிவு படைத்த) ஐரோப்பியரின் கண்ணோட்டத்தின்படி, கூட்டுறவுச் செயற்பாடுகளில் ஒருவர் பாக்கியில்லாமல் எல்லோரையும் தன் முனைப்பில்லாத முறையில்ல, முழு முனைப்புடன் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும்படித் தூண்டுவதற்கு நாம் மேலும் செய்ய வேண்டியுள்ளது அதிக மில்லை. கறாராகக் கூறுகையில், நாம் மேலும் செய்ய வேண்டியிருப்பது “ஒன்றே ஒன்றுதான்”: கூட்டுறவில் எல்லோரும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதன் அனுசூலங்களை நம் மக்கள் புரிந்து கொள்ளும்படியும் இவ்வாறு எல்லோரும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யும்படியும் அவர்களை “அறிவொளி பெறச்” செய்வதுதான் அது. இந்த “ஒன்றே ஒன்றுதான்” மேலும் செய்ய வேண்டிய தெல்லாம். சோஷலிசத்துக்கு முன்னேறிச் செல்வதற்குத் தற்போது வேறு வழிமுறைகள் தேவைப்படவில்லை. ஆனால் இந்த “ஒன்றே ஒன்றைச்” செய்து முடிப்பதற்கு ஒரு பெரும் புரட்சியே நடந்தேறியாக வேண்டும், மக்கள் அனைவரும் கலாசார வளர்ச்சி பெறுவதற்குரிய ஒரு கட்டத்தைக் கடந்தாக வேண்டும். ஆகவே, தத்துவார்த்தம் பேசுவதையும் கரணமடித்து வித்தை புரிவதையும் கூடுமான அளவுக்குக் குறைத்துக் கொள்வதென நாம் விதி

செய்து கொண்டாக வேண்டும். இவ்விதத்தில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை ஒரு முன்னேற்றமாகும்; ஏனெனில் இது சர்வ சாதாரண விவசாயியின் நிலைக்குப் பொருந்தக் கூடியதாக இருக்கிறது, இந்த நிலைக்கு உயர்வானது எதையும் அது விவசாயியிடமிருந்து கோரவில்லை. ஆனால் மக்கள் தொகையினர் அனைவரையும் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் வாயிலாகக் கூட்டுறவில் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்கு ஒரு முழு வரலாற்றுச் சகாப்தமே வேண்டியிருக்கும். யாவும் நன்கு அமையின், இதைச் சாதிப்பதற்குப் பத்து, இருபது ஆண்டுகளாவது ஆகும். ஆயினும் இது ஒரு தனி வரலாற்றுச் சகாப்தமே ஆகும்; இந்த வரலாற்றுச் சகாப்தம் இல்லாமல், அனைத்து மக்களும் எழுத்தறிவு பெறாமல், போதிய அளவு விவேகமுடையோராக இராமல், புத்தகம் படிக்கும் பழக்கம் ஏற்படப் போதிய அளவுக்கு மக்கள் பயிற்சி பெறாமல், இதற்குரிய பொருளாயத் அடித்தளம் இல்லாமல், உதாரணமாக அறுவடை மோசமாகி விடுதல், பஞ்சம் போன்ற பலவற்றிடமிருந்தும் பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஓரளவு நிறைவு நிலை இல்லாமல்—இவையாவும் இன்றி நாம் நமது குறிக்கோளை அடைய முடியாது. செயல்களில் விரிவான புரட்சிகர வீச்சை நாம் வெளிப்படுத்திக் காட்டி—மிகுதியாக வெளிப்படுத்திக் காட்டி—முழு அளவில் வெற்றி ஈட்டியுள்ள புரட்சிகர ஆர்வத்தை விவேகமுள்ள, அறிவு பெற்ற வர்த்தகருக்குரிய திறனுடன் இணைக்கத் தெரிந்து கொள்வதுதான் இப்பொழுது தலையாயதாகும்; சிறந்த கூட்டுறவாளராவதற்கு விவேகமும் அறிவுமுடைய வர்த்தகராக இருப்பதற்குரிய ஆற்றல் இருந்தால் போதும். வர்த்தகராக இருப்பதற்குரிய ஆற்றல் என்பதன் மூலம் நான் பண்பாடுடைய வர்த்தகராக இருப்பதற்குரிய ஆற்றலையே குறிப்பிடுகிறேன். வர்த்தகம் புரி கிறோம் என்பதால் தாம் நல்ல வர்த்தகர்களே என்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளும் ருஷ்யர்கள் அல்லது விவசாயிகள் இதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். முன்னதிலிருந்து பின்னது பெறப்பட்டு விடவில்லை. அவர்கள் வர்த்தகம் புரிவது மெய்தான், ஆனால் பண்பாடுடைய வர்த்தகர்களாக இருப்பதற்கும் அதற்கும் நெடுந்தூரம். இப்பொழுது அவர்கள் ஆசிய

முறையில் வர்த்தகம் புரிகின்றனர்; ஆனால் நல்ல வர்த்தகராக இருக்க வேண்டுமாயின், ஐரோப்பிய முறையில் வர்த்தகம் புரிந்தாக வேண்டும். அந்த நிலையிலிருந்து அவர்கள் ஒரு முழு சகாப்தம் பின்தங்கியோராக இருக்கின்றனர்.

முடிவுரையாகக் கூற வேண்டியது: நமது சோஷலிச அரசு கூட்டுறவுக்குப் பல பொருளாதார, நிதித் துறை, வங்கித் துறைச் சலுகைகள் வழங்க வேண்டும்—மக்களை ஒன்றுதிரட்டுவதற்குரிய புதிய கோட்பாட்டுக்கு ஆதரவளிக்க இதுவே வழி. ஆனால் இது இப்பணியின் பொது உருவரையே தவிர, நடைமுறைப் பணியின் முழு உள்ளடக்கத் தையும் வரையறுத்து விவரமாக எடுத்துரைக்கவில்லை; அதாவது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேருவதற்காகத் தர வேண்டிய “போனசின்” வடிவம் என்ன (இதை நாம் எந்த நிபந்தனைகளின் பேரில் தருவது), கூட்டுறவுக்கு நாம் போதுமான அளவில் உதவுவதற்கு வேண்டிய போனசின் வடிவம் என்ன, பண்பாடுடைய கூட்டுறவாளரை உருவாக்கக் கூடிய போனசின் வடிவம் என்ன என்பதை நாம் கண்டறிந்து கொண்டாக வேண்டும். உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீது பொது உடைமை இருக்குமாயின், பாட்டாளி வர்க்கமானது பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் மீது வர்க்க வெற்றி பெற்று விடுமாயின், பண்பாடுடைய கூட்டுறவாளர்களது அமைப்புதான் சோஷலிச அமைப்பு.

ஜனவரி 4, 1923.

2

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை குறித்து நான் எழுதிய போதெல்லாம், 1918இல் அரசு முதலாளித்துவத்தைப் பற்றி நான் எழுதிய கட்டுரையை* எப்பொழுதுமே மேற்கோளாகக் குறிப்பிட்டேன். பன்முறை இது சில இளந்

* வி. இ. லெனின், “‘இடதுசாரி’ சிறுபிள்ளைத் தனமும் குட்டி முதலாளித்துவ மனோபாவமும்”, **தேர்வு நூல்கள்**, தொகுதி 8, முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ, 1981, பக்கங்கள் 123-171ஐப் பார்க்க. —ப-ர்.

தோழர்களது மனதில் சந்தேகங்களை எழுப்பியிருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுடைய சந்தேகங்கள் பிரதானமாகக் கருத்தியலான—அரசியல் விவகாரங்களைப் பற்றியவையே.

அரசு முதலாளித்துவம் என்னும் சொற்றொடரை உற்பத்திச் சாதனங்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின், அரசியல் ஆட்சியதிக்காரம் வகிக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உடைமையாக இருக்கும் ஓர் அமைப்பைக் குறிப்பதற்கு உபயோகிக்கக் கூடாதென இவர்கள் நினைத்தனர். ஆனால் “அரசு முதலாளித்துவம்” என்னும் சொற்றொடரை நான், **முதலாவதாக**, நமது தற்போதைய நிலையை இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள்³³ என்போருடன் நடைபெற்ற எனது வாக்குவாதத்தில் ஏற்கப்பட்ட நிலையுடன் வரலாற்று வழியில் இணைத்துக் காட்டுவதற்காக உபயோகித்தேன் என்பதை இவர்கள் கவனிக்கவில்லை. தவிரவும், அப்பொழுது நான் அரசு முதலாளித்துவம் தற்போதுள்ள நமது பொருளாதாரத்தைக் காட்டிலும் மேம்பட்டதாக இருக்கும் என்று வாதாடினேன். சாதாரண அரசு முதலாளித்துவத்துக்கும் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை வாசகருக்கு அறிமுகம் செய்கையில் நான் குறிப்பிட்ட அசாதாரணமான—மிகமிக அசாதாரணமான என்று கூட சொல்ல வேண்டும்—அரசு முதலாளித்துவத்துக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பைக் காட்டுவது எனக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. **இரண்டாவதாக**, நடைமுறைக் குறிக்கோள் எப்பொழுதுமே எனக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. சலுகை உரிமைக் குத்தகைகள் தருவதே நமது புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் நடைமுறைக் குறிக்கோள். நடப்பிலுள்ள சூழ்நிலையில் நமது நாட்டில் சலுகை உரிமைகள் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாமல் அரசு முதலாளித்துவத்தின் கலப்பற்ற சுத்தமான ஒரு வடிவமாகவே இருக்கும். அரசு முதலாளித்துவம் குறித்து இப்படித்தான் நான் வாதாடினேன்.

ஆனால் இந்த விவகாரத்தில் மற்றோர் அம்சமும் இருக்கிறது; இதற்கு அரசு முதலாளித்துவம் தேவைப்படலாம் அல்லது குறைந்தது அதனுடனான ஒப்பிடலாவது தேவைப்படலாம். கூட்டுறவு பற்றிய பிரச்சினையே இந்த அம்சம்.

முதலாளித்துவ அரசியல் கூட்டுறவு கூட்டு முதலாளித்துவ

நிலையமாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. நமது தற்போதைய பொருளாதார நிலைமைகளில், தனியார் முதலாளித்துவத் தொழில் நிலையங்களை—தேசவுடைமையாக்கப்பட்ட நிலத்தில் அல்லாது வேறு எவ்வழியிலும் அல்லாமல், தொழிலாளி வர்க்க அரசின் கண்காணிப்பின் கீழ் அல்லாது வேறு எவ்வழியிலும் அல்லாமல்—முழுக்க முழுக்க சோஷலிச வகையிலான தொழில் நிலையங்களுடன் (உற்பத்திச் சாதனங்களும் இந்நிலையங்கள் அமைந்திருக்கும் நிலமும் மற்றும் இந்நிலையங்கள் பூராவும் அரசின் உடைமையாக இருப்பவை) இணைத்திடும் பொழுது, மூன்றாவது வகையிலான நிலையங்களைப் பற்றிய பிரச்சினை, அதாவது கூட்டுறவு நிலையங்களைப் பற்றிய பிரச்சினை எழுவதிலும் ஐயமில்லை. முன்பெல்லாம் கூட்டுறவு நிலையங்கள் ஏனைய நிலையங்களிலிருந்து அடிப்படையாகவே மாறுபடும் சுயேச்சையான ஒரு தனிவகை நிலையங்களாகக் கருதப்படவில்லை. கூட்டுத் தொழில் நிலையங்கள் எப்படித் தனியார் தொழில் நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றனவோ, அதே போல தனியார் முதலாளித்துவத்தில் கூட்டுறவு நிலையங்கள் முதலாளித்துவ நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றன. அரசு முதலாளித்துவத்தில் கூட்டுறவு நிலையங்கள் அரசு முதலாளித்துவ நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றன; ஏனெனில், முதலாவதாக, அவை தனியார் நிலையங்கள், இரண்டாவதாக, அவை கூட்டு நிலையங்கள். நம்முடைய தற்போதைய அரசியல் அமைப்பில் கூட்டுறவு நிலையங்கள் தனியார் முதலாளித்துவ நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றன, ஏனெனில் அவை கூட்டு நிலையங்கள்; ஆனால் அவை அமைந்துள்ள நிலமும் அவற்றின் உற்பத்திச் சாதனங்களும் அரசுக்கு, அதாவது தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குச் சொந்தமாயிருக்குமாயின், அவை சோஷலிச நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றவை அல்ல.

கூட்டுறவு குறித்து விவாதிக்கையில் இந்த நிலைமை போதிய அளவுக்குக் கவனிக்கப்படுவதில்லை. நமது அரசியல் அமைப்பினுடைய தனி இயல்புகளின் காரணமாக நமது கூட்டுறவு முற்றிலும் தனிவகைப்பட்ட முக்கியத்துவம் பெறுவது மறக்கப்பட்டு விடுகிறது. சலுகை உரிமைகளை நாம் ஒதுக்கி விடுவோமாயின்—எவ்விதத்திலும் இவை

கணிச அளவில் வளர்ந்து விடவில்லை என்பதை இடைக் குறிப்பாக இங்கு குறிப்பிடலாம்—நமது நிலைமைகளில் கூட்டுறவானது அனேகமாக எப்பொழுதும் முழு அளவுக்கு சோஷலிசத்துக்கு ஒத்ததாகி விடுகிறது.

நான் நினைப்பதை விளக்கமாகக் கூறுகிறேன், கேளுங்கள். ராபர்ட் ஓவன் போன்ற பழைய கூட்டுறவாளர்களுடைய திட்டங்கள் விபரீதமான கற்பனைகளாக இருந்தது ஏன்? ஏனெனில் அவர்கள் வர்க்கப் போராட்டம், தொழிலாளி வர்க்கம் அரசியல் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல், சுரண்டும் வர்க்கத்தினுடைய ஆதிக்கத்தை வீழ்த்தல் போன்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைக் கருதாமலே அக்காலத்திய சமூகத்தைச் சமாதான வழியில் சோஷலிசமாகத் திருத்தியமைக்கலாமெனக் கனவு கண்டனர். எனவேதான் நாம் இந்தக் “கூட்டுறவு” சோஷலிசத்தை முற்றிலும் கற்பனை மயமானதென்றும், நாட்டின் மக்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரட்டுவதாலேயே வர்க்கப் பகைவர்களை வர்க்க ஒத்துழைப்பாளர்களாகவும் வர்க்கப் போரை வர்க்க அமைதியாகவும் (சமூக அமைதி என்பதாகக் கூறப்பட்டது) மாற்றி விடலாம் என்ற கனவைப் புத்தார்வ மனப்பாங்காகவும் கொச்சையானதாகவும் கூட கருதுவதில் பிழை ஏதுமில்லை.

தற்போதுள்ள அடிப்படைப் பணியின் கண்ணோட்டத்தின் படி, இவ்வாறு கருதுவது முற்றிலும் சரியே; ஏனெனில் அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் பெறுவதற்கான வர்க்கப் போராட்டம் இல்லாமல் சோஷலிசத்தை நிறுவி விட முடியாது.

ஆனால் இப்பொழுது அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் தொழிலாளி வர்க்கத்திடம் மாறியதால், சுரண்டல்காரர்களுடைய அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் வீழ்த்தப்பட்டதால், உற்பத்திச் சாதனங்கள் யாவும் (தொழிலாளர் அரசு தானே விரும்பி குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளின் பேரில் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குச் சலுகை உரிமைகளின் வடிவில் சுரண்டல்காரர்களிடம் விட்டு வைப்பதைத் தவிர்த்து) தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உடைமையாக இருப்பதால், நிலைமை எப்படி மாறி விட்டது பாருங்கள்.

நமக்குக் கூட்டுறவின் வளர்ச்சியே முற்றிலும் சோஷலிசத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒப்பானதாகி விட்டது (மேற்கூறிய

“சிறிய” விதிவிலக்கைத் தவிர்த்து) என்று இப்பொழுது நாம் முழு உரிமையுடன் கூறலாம்; அதே போது சோஷலிசத்தைப் பற்றிய நமது கண்ணோட்டம் அனைத்திலும் ஒரு தீவிர மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதையும் நாம் ஒத்துக் கொண்டாக வேண்டும். முன்பு நாம் அரசியல் போராட்டத்தையும் புரட்சியையும் அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் பெறுவதையும் இன்ன பிறவற்றையுமே பிரதானமாக வலியுறுத்தி வந்தோம், வலியுறுத்தி வரவும் வேண்டியிருந்தது; வலியுறுத்தலானது இப்பொழுது சமாதான வழியிலான ஒழுங்கமைப்பு வகைப்பட்ட “கலாசாரப்” பணிக்கு இடம் பெயர்ந்து மாறி வருகிறது. நமது சர்வதேச உறவுகளையும் உலக அளவில் நாம் நமது நிலைக்காகப் போராட வேண்டியிருப்பதையும் கருதத் தேவை இல்லை யாயின், வலியுறுத்தல் கலாசாரப் பணிக்கு மாறிச் செல்லுகிறது என்று நான் கூற வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இதைக் கருதாது ஒதுக்கி விட்டு உள்நாட்டுப் பொருளாதார உறவுகளுடன் நிறுத்திக் கொள்வோமாயின், நமது பணியில் வலியுறுத்தலானது நிச்சயமாகக் கலாசாரத்துறைக்கே இடம் பெயர்ந்து மாறிச் செல்கிறது.

இரண்டு பிரதான பணிகள் நம்மை எதிர்நோக்குகின்றன. இவை இந்தச் சகாப்தத்தின் குணாம்சமாகும். முதலாவது, நமது அரசின் இயந்திரத்தைத் திருத்தியமைத்தல். இந்த இயந்திரம் முற்றிலும் உபயோகமற்றதாகும்; முந்திய சகாப்தத்திலிருந்து முழுமையாக இவ்வியந்திரத்தை நாம் பெற்றுக் கொண்டோம். போராட்டத்தின் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் இந்த இயந்திரத்தைத் தீவிரமாகத் திருத்தியமைக்கவில்லை, திருத்தியமைக்க முடியவும் இல்லை. நமது இரண்டாவது பணி விவசாயிகளிடையே நடைபெற வேண்டிய கலாசாரப் பணி. விவசாயிகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரளச் செய்வதே விவசாயிகளிடையே நடைபெற வேண்டிய கலாசாரப் பணியின் பொருளாதார நோக்கம். விவசாயிகள் அனைவரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரட்டப்பட்டிருப்பார்களாயின், இப்பொழுது நாம் சோஷலிசத்தில் இரு கால்களையும் ஊன்றிக் கெட்டியாக நின்று கொண்டிருப்போம். ஆனால் விவசாயிகள் அனைவரையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரட்டும் முன் விவசாயிகளுடைய (மிகப்

பெருவாரியான மக்கள் திரளான விவசாயிகளுடைய) கலாசார நிலையை உயர்த்தியாக வேண்டும். கலாசாரப் புரட்சி இல்லாமல் உண்மையில் இப்பணியை நிறைவேற்ற முடியாது.

போதிய அளவு கலாசார வளர்ச்சி பெறாத ஒரு நாட்டில் நாம் சோஷலிசத்தை நாட்ட முற்பட்டது குருட்டுத் துணிச் சலான காரியமென்று நமது எதிராளிகள் திரும்பத் திரும்பக் கூறினர். தத்துவத்தால் (எல்லா வகையான பகட்டுப் புலமையாளர்களது தத்துவத்தால்) விதிக்கப்பட்டதற்கு எதிர் முனையிலிருந்து நாம் தொடங்கியதால், அவர்களுக்கு இந்தத் தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டது; ஏனெனில் நமது நாட்டில் அரசியல், சமூகப் புரட்சி கலாசாரப் புரட்சிக்கு முன்னதாகவே நடைபெற்றது. இப்பொழுது நம்மை இதே கலாசாரப் புரட்சி எதிர்நோக்குகிறது.

இந்தக் கலாசாரப் புரட்சி இப்பொழுது நம் நாட்டை முழுநிறை சோஷலிச நாடாக்குவதற்குப் போதுமானதாகும். ஆனால் இந்தக் கலாசாரப் புரட்சி முற்றிலும் கலாசாரத் தன்மையதான இடர்ப்பாடுகளையும் (ஏனெனில் நாம் எழுத்தறியாதோராக இருக்கிறோம்) முற்றிலும் பொருளாயதத் தன்மையதான இடர்ப்பாடுகளையும் (ஏனெனில் கலாசார வளர்ச்சி பெறுவதற்கு நாம் பொருளாயத உற்பத்திச் சாதனங்களில் குறிப்பிட்ட ஓர் அளவு வளர்ச்சி அடைந்தாக வேண்டும், குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளாயத அடித்தளத்தைப் பெற்றாக வேண்டும்) மிகப் பெரிய அளவில் உண்டாக்குகிறது.

ஜனவரி 6, 1923

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 45,
பக்கங்கள் 369-377

பதிப்பாளர் குறிப்புகள்

- ¹ மாஸ்கோ மத்தியத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் கூட்டம் 1918 நவம்பரில் நடைபெற்றது. அக்கூட்டம் மாஸ்கோவில் உணவுப் பண்டங்கள் விநியோகம் பற்றிய அறிக்கையைக் கேட்டு விவாதித்தது; கம்யூனிஸ்டுகளின் குழு சமர்ப்பித்த உறுப்பினர் பட்டியலின்படி, கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் ஒரு புதிய போர்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. அக்கூட்டத்தில் வி.இ. லெனின் சோஷலிஸ்டுப் பொருளாதாரத்தின் அமைப்பில் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் பாத்திரம் குறித்து உரை ஆற்றினார். -5.
- ² மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சில்-1917-1946ஆம் ஆண்டுகளில் சோவியத் நாடு முழுவதன், யூனியன் மற்றும் தன்னாட்சிக் குடியரசுகளின் தலைமை நிர்வாக உறுப்புகளின் பெயர்.
1946இல் மார்ச் மாதத்தில் அவை மந்திரிச் சபைகளாக மாறின. -5.
- ³ இங்கே குறிப்பிடப்படுவது முதலாவது உலகப் போராகும் (1914-1918). -6.
- ⁴ மென்ஷிவிக்குகள் - ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் குட்டி பூர்ஷ்வா, சந்தர்ப்பவாதப் போக்கினர். 1903இல் நடைபெற்ற ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரசில்தான் இவர்கள் மென்ஷிவிக்குகள் என்று பெயர் பெற்றார்கள். அக்காங்கிரசில் கட்சியின் தலைமை அமைப்பு

களுக்கு நடந்த தேர்தலில் வி.இ. லெனின் தலைமை தாங்கிய புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பெரும் பான்மையினராயிருந்தனர் (ருஷ்ய மொழியில் “போல்ஷின்ஸ்த்வோ”), சந்தர்ப்பவாதிகள் சிறுபான்மையினராயிருந்தனர் (ருஷ்ய மொழியில் “மென்ஷின்ஸ்த்வோ”); எனவே “போல்ஷிவிக்குகள்”, “மென்ஷிவிக்குகள்” என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டன. -7.

5 சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் - ருஷ்யாவில் இருந்த குட்டி பூர்ஷ்வாக் கட்சியினர்; 1901 இறுதியிலும் 1902 தொடக்கத்திலும் இக்கட்சி நிறுவப்பட்டது.

சோஷலிஸ்டுகள் என்று உரிமை பாராட்டிய சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களுடைய சோஷலிசம் குட்டி பூர்ஷ்வா மற்றும் கற்பனாவாதத் தன்மையை உடையது. அவர்கள் நகர மற்றும் நாட்டுப் புற சிறு முதலாளிகளின் நலன்களை வெளிப்படுத்தினார்கள். போல்ஷிவிக்குகளின் கட்சி விவசாயிகள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்காக அவர்களை எதிர்த்து இடைவிடாது போராடியது, தனிநபர் பயங்கரச் செயல்களின் அபாயத்தை வெளிப்படுத்தியது. அதே சமயம் போல்ஷிவிக்குகள் குறிப்பிட்ட சில நிலைமைகளின் கீழ் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களிடம் ஜாராட்சியை எதிர்த்த போராட்டத்தில் தற்காலிகமாக உடன்பாடு கொள்ள முடியும் என்று கருதினார்கள்.

1917 நவம்பர் இறுதியில் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சி இடதுசாரி, வலதுசாரிப் பிரிவுகளாகப் பிளவுற்றது. இடதுசாரிப் பிரிவு சுயேச்சையான இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியை அமைத்தது. விவசாயிகள் மத்தியில் இருந்த தனது செல்வாக்கைக் கட்டிக் காக்க இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தைச் சம்பிரதாயமாக அங்கீகரித்தார்கள், போல்ஷிவிக்குகளுடன் சமரசம் மேற்கொண்டார்கள். ஆனால் விரைவில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போரிடத் தொடங்கினார்கள்.

வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை எதிர்த்து போரிட்டார்கள்.

அன்னிய இராணுவ தலையீடும் உள்நாட்டுப் போரும் ஏற்பட்ட சமயத்தில் (1918-1920) சோஷலிஸ்டு-புரட்சி

யாளர்கள் எதிர்ப்புரட்சிக் கவிழ்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்கள். உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு இக்கட்சி கலைந்துப் போயிற்று. -7.

- 6 செக்கோஸ்லோவாக்கியப் படையின் எதிர்ப்புரட்சி ஆயுதக் கலகம் இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது. மாபெரும் அக் டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சியின் வெற்றிக்கு முன்பே போர்க் கைதிகளைக் கொண்டு ருஷ்யாவில் இந்தப் படை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. 1918இல் கோடையில் இதில் 60,000 பேர்களுக்கு அதிகமாக இருந்தனர். 1918 மார்ச் 26ந் தேதிய உடன்பாட்டின்படி, படையினருடைய ஆயுதங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் விளாடிவொஸ்டோக் வழியாக ருஷ்யாவிலிருந்து வெளியேறிச் செல்லப் படைக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்படையின் எதிர்ப்புரட்சித் தலைமை இவ்வுடன்பாட்டைத் துரோகமான முறையில் மீறியது; மே மாதக் கடைசியில் ஆயுதக் கலகத்தைத் தூண்டியது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்சின் அரசாங்கங்கள் இக்கலகத்தைப் பகிரங்கமாகவும் பரவலாகவும் ஆதரித்தன. வெண்படையைச் சேர்ந்த செக்குகள் யூரால், வோல்கா பிரதேசம் மற்றும் சைபீரியாவில் பெரும் பகுதியை ஆக்கிரமித்தார்கள்; எல்லா இடங்களிலும் பூர்ஷ்வா வர்க்க ஆட்சியை மறுபடியும் ஏற்படுத்தினார்கள். தாங்கள் மோசடி செய்யப்பட்டதைப் புரிந்து கொண்ட பல படைவீரர்கள் சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு எதிராகப் போரிட மறுத்து, படையிலிருந்து வெளியேறினார்கள். இவர்களில் சுமார் 12,000 பேர்கள் செஞ்சேனையில் சேர்ந்து போரிட்டனர்.

1918ஆம் வருடத்தின் இலையுதிர் காலத்தின் போது செஞ்சேனை வோல்கா பிரதேசத்தை விடுவித்தது. 1919ஆம் வருடத்தின் இறுதியில் வெண்படையைச் சேர்ந்த செக்குகள் முற்றிலும் முறியடிக்கப்பட்டார்கள். -7.

- 7 பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை - சோவியத் ருஷ்யாவுக்கும் நால்வர் கூட்டணிக்கும் (ஜெர்மனி, ஆஸ்திரோ-ஹங்கேரி, பல்சேரியா, துருக்கி ஆகியவற்றுக்கும்) இடையே பிரேஸ்த்-லிப்ட்ஸ்டாட்ஸ்கில் 1918 மார்ச் 3இல்

கையெழுத்தாகி, மார்ச் 15இல் சோவியத்துகளின் நான் காவது அகில ருஷ்ய அசாதாரணக் காங்கிரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையாகும். இதன் ஷரத்துகள் சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு மிகவும் பாதகமாயிருந்தன. இந்த உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்ட தானது லெனினுடைய விவேகமான நெளிவுசளிவான நடைமுறை உத்திகளுக்கு ஒரு திறமையான உதாரணமாகும். இந்த உடன்படிக்கை சோவியத் அரசுக்கு அமைதியான ஓய்வை வழங்கியது, பழைய சேனையைக் கலைத்து, புதிய சேனையான செஞ்சேனையை அமைக்க வாய்ப்பு அளித்தது, சோஷலிசத்தை நிர்மாணிக்கத் தொடங்கவும் உள்நாட்டு எதிர்ப்புரட்சியையும் அன்னியத் தலையீட்டையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான பலத்தைத் திரட்டவும் துணை செய்தது. ஜெர்மனியில் 1918 நவம்பரில் புரட்சி நடைபெற்று முடியாட்சி கவிழ்க்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து கொள்ளைக்கார பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது. -7.

8 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது 1918 நவம்பரில் “பிராவ்தா” (“உண்மை”) என்ற பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட மென்ஷிவிக்குகளின் மத்தியக் கமிட்டியின் வேண்டுகோள் ஆகும்; அது ருஷ்யப் புரட்சியில் அன்னியத் தலையீட்டுக்கு எதிராக ஓர் இயக்கம் நடத்துமாறு கோரியது. அதே சமயம், மென்ஷிவிக்குகள் ருஷ்யப் புரட்சியில் இரண்டாவது அகிலத்தின் தலையீட்டை ஆதரித்தனர். இவ்வாறாக, ஆயுதமேந்திய தலையீடு சம்பந்தமான மென்ஷிவிக்குகளின் தோரணையில் ஏற்பட்ட “மாற்றம்” காசித அளவில் மட்டுமே இருந்தது. அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தின் கடும் எதிரிகளாகவே உண்மையில் இருந்தனர்; காக்கசஸ், உக்ரேனியா, சைபீரியா மற்றும் இதர இடங்களில் சோவியத் குடியரசுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் அன்னிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மற்றும் ருஷ்ய வெண்படையினர்களின் கொள்கையை ஆதரித்தனர். -8.

9 தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துகள் - உலக வரலாற்றில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முதல் பொது மக்கள் அரசியல் ஸ்தாபனங்கள். ருஷ்யாவில்

1905-1907ஆம் ஆண்டுகளின் புரட்சியின் பொழுது வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தின் தலைமை உறுப்பு களாகத் தோன்றிய இவற்றில் பல பொது புரட்சி இயக்க உறுப்புகளாயின. 1905-1907ஆம் ஆண்டுகளின் புரட்சி தோல்வியடைந்ததை அடுத்து இந்த சோவியத்துகள் கலைக்கப்பட்டன; 1917ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி பூர்ஷ் வா-ஜனநாயகப் புரட்சியின் பொழுது இவை தொழிலாளர் மற்றும் போர்வீரர்கள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துகளாக மறுவாழ்வு பெற்றன. 1905ஆம் ஆண்டின் சோவியத்துகள் புதிய, புரட்சி ஆட்சியதி காரத்தின் மூலமாதிரியாகின.-8.

- 10 **அரசியல் நிர்ணயச் சபை**-ருஷ்ய நாடாளுமன்றம், 1917 பிப்ரவரி புரட்சிக்குப் பின் தோன்றியது. இச்சபையின் அழைப்பு கோஷம் பிரபலமானதாயிருந்ததால், இதற்கான தேர்தல் 1917 நவம்பர் 12(25)இல் அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளால் முன் வைக்கப்பட்ட பழைய பட்டியலின்படி நடந்தது. நாட்டு மக்களில் கணிசமான பகுதியினர் இன்னமும் அக்டோபர் புரட்சியின் முக்கியத்துவத்தை உணராததால், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சி பெரும்பான்மையைப் பெற்றது; அதுவும், சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் வெளிப்படையான எதிரிகளாகிய வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் மிகப் பெரும்பான்மையைப் பெற்றனர்.

1918 ஜனவரி 5(18)இல் பெத்ரோகிராடில் அரசியல் நிர்ணயச் சபை கூட்டத்தில் அதன் எதிர்ப்புரட்சிப் பெரும்பான்மை சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தையும் நிலம் மற்றும் சமாதானம் பற்றிய அதன் அரசாணைகளையும் அங்கீகரிப்பதை வெளிப்படையாக எதிர்த்தது. ஜனவரி 7(20)இல் அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டி அரசியல் நிர்ணயச் சபையைக் கலைக்கும் அரசாணையை நிறைவேற்றியது.-8.

- 11 **குலாக்குகள்**-ருஷ்யாவில் நாட்டுப் புற முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர்; அவர்கள் கூலி உழைப்பைத் தொடர்ச்சியாகப் பயன்படுத்தினார்கள். சோவியத் யூனியனில் குலாக்குகள் 1930க்களின் ஆரம்பத்தில் வர்க்க ரீதியாக அகற்றப்பட்டார்கள்.-9.

12 தானிய ஏகபோகம்—தானியத்தையும் மாவையும் விற்க அரசிற்கு மட்டும் உள்ள உரிமை. சோவியத் குடியரசில் இது 1918-1920ஆம் ஆண்டுகளில், உள்நாட்டுப் போர், பொருளாதாரச் சீரழிவின் பொழுது கொண்டு வரப் பட்டது; 1921இல் மாற்றப்பட்டது.—9.

13 மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சிலின் கூட்டத்தில் நுகர்வாளர் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மீதான நகல் அரசாணை குறித்து நடந்த விவாதத்தை இங்கு வி.இ. லெனின் குறிப்பிடுகிறார். ஆரம்ப நகலை அவர் எழுதினார்; 1918 ஜனவரியில் இது பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டது. இந்த நகலுக்கு பூர்ஷ்வாக் கூட்டுறவாளர்களிடமிருந்து மூர்க்கத் தனமான எதிர்ப்பு எழுந்தது; அவர்கள் கூட்டுறவு சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்திடமிருந்து சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். வர்த்தகத்தையும் உணவுப் பண்டங்களின் விநியோகத்தையும் சரியான அடிப்படையில் முறைப்படுத்தக் கூட்டுறவைப் பயன்படுத்த வேண்டுவதன் அவசியத்தை உணர்ந்த மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சில் கூட்டுறவாளர்களுக்குப் சில சலுகைகளை வழங்கியது. 1918 மார்ச் மாதத்திலும் ஏப்ரல் மாதத் துவக்கத்திலும் மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சிலுக்கும் கூட்டுறவு மற்றும் உணவுத் துறை நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே நடைபெற்ற பேச்சுக்களின் போது ஒரு நகல் அரசாணை வகுக்கப்பட்டது; இந்த நகல் அரசாணைதான் மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சிலில் விவாதத்திற்கு வந்து லெனினது திருத்தங்களுடன் அக்கவுன்சிலால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஏப்ரல் 11ந் தேதி அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டி இதை உறுதிப்படுத்தியது, ஏப்ரல் 13ந் தேதி இது “பிராவ்தாவில்” வெளியிடப்பட்டது.

லெனின் இந்த அரசாணையை “சோவியத் அரசாங்கத்தின் உடனடிப் பணிகள்” என்ற தமது நூலில் மதிப்பீடு செய்தார்.—10.

14 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது “சப்ளைத் துறையை ஒழுங்கமைப்பது குறித்து” என்ற அரசாணையாகும். மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சிலின் கூட்டம் இந்த அரசாணையை 1918 நவம்பர் தொடக்கத்தில் விவாதித்து

நவம்பர் இறுதியில் உறுதிப்படுத்தியது. இது “அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் இஸ்வேஸ்தியாவில்” வெளியிடப்பட்டது. லெனின் இந்த அரசாணையை முறையாக வரையறுப்பதில் நேரடியாகப் பங்கேற்றுப் பல திருத்தங்களையும் பிற்சேர்க்கைகளை யும் கொண்டு வந்தார். - 10.

- 15 அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் இஸ்வேஸ்தியா (“செய்திகள்”)—ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை; அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்கு முன்னால் இது “தொழிலாளர் மற்றும் போர்வீரர்கள் பிரதிநிதிகளின் பெத்ரோகிராட் சோவியத்தின் இஸ்வேஸ்தியா” என்ற பெயர் கொண்டிருந்தது. அப்போது இது மென்ஷிவிக்குகள், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் ஏடாக இருந்தது, போல்ஷிவிக்குகளின் கட்சிக்கு எதிராகக் கடும் பகைமை காட்டிப் போராடியது. சோவியத்துகளின் இரண்டாவது அகில ருஷ்யக் காங்கிரசுக்குப் பிறகு (அக்டோபர் 1917) இது சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் ஏடாயிற்று; சோவியத் அரசாங்கத்தின் முக்கியமான ஆவணங்கள் அதில் வெளியிடப்பட்டன. - 10.

- 16 தொழிலாளர் கூட்டுறவின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் 1918 டிசம்பர் 6-11 தேதிகளில் மாஸ்கோவில் நடைபெற்றது. டிசம்பர் 9ந் தேதி மாலை அமர்வின் போது லெனின் தொழிலாளர் கூட்டுறவின் பணிகள் குறித்துப் பேசினார். காங்கிரசில் மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்திடமிருந்து கூட்டுறவின் “சுதந்திரத்தை” ஆதரித்து பேசினார். கூட்டுறவுக்குச் “சுதந்திரம்” என்ற சோவியத் எதிர்ப்புக் கோரிக்கையை காங்கிரஸ் கண்டனம் செய்தது; தொழிலாளர் கூட்டுறவு சோவியத் உணவு அமைப்புகளுடன் சேர்ந்து உணவு வழங்கீடுகளை ஒழுங்கமைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தது. - 13.

- 17 இங்கே குறிப்பிடப்படுவது பிரேஸ்த் சமாதான உடன் படிக்கை ஆகும். - 13.

- 18 இங்கே குறிப்பிடப்படுவது ஜெர்மன் 1918 நவம்பர் புரட்சி ஆகும். பொது மக்கள் எழுச்சியின் விளைவாக

இரண்டாவது வில்ஹெல்மின் ஜங்கர்-பூர்ஷ்வா முடியாட்சி வீழ்த்தப்பட்டது, அவர் பதவி துறந்து வெளியேறும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். பெர்லின் சோவியத்தின் முழு நிறைக் கூட்டத்தில் நவம்பர் 10ந் தேதி நிறுவப்பட்ட தற்காலிக அரசாங்கத்தில் வலதுசாரி சமூக-ஜனநாயகவாதிகள், “சுதந்திரச்” சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் புதவிகளைப் பெற்றிருந்தனர்; பின்னவர்கள் பிற்பாடு விலகிக் கொண்டனர். அரசாங்கத்தின் வேலைத்திட்டம் பூர்ஷ்வா அரசியல் அமைப்பின் கீழான சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களின் வரம்புகளை மீறவில்லை. 1918 டிசம்பர் 16-21 தேதிகளில் பெர்லினில் நடைபெற்ற சோவியத்துகளின் முதலாவது அவில ஜெர்மன் காங்கிரசில் வலதுசாரி சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் தலைவர்கள் அரசாங்கத்துக்குச் சட்டமியற்றும் மற்றும் நிர்வாகம் செய்யும் அதிகாரங்களை மாற்றி வழங்கவும் அரசியல் நிர்ணயச் சபைக்கான தேர்தல்கள் நடத்தவுமான தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முடிந்தது. உண்மையில் இது சோவியத்துகளை அகற்றுவதாகும்.

பூர்ஷ்வா-ஜனநாயக நவம்பர் புரட்சி மாபெரும் முற்போக்கு முக்கியத்துவம் உடையதாக இருந்தது. ஜெர்மனியில் முடியாட்சி வீழ்த்தப்பட்டது, பூர்ஷ்வா-ஜனநாயகக் குடியரசு நிறுவப்பட்டது. ஜெர்மனியில் நடைபெற்ற நவம்பர் புரட்சியானது கொள்ளைக்காரத் தனமான அநீதமான பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கையினை ரத்துச் செய்ய சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் கணிசமான உதவி புரிந்தது. - 16.

19 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது 1918ஆம் ஆண்டில் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியில் இருந்து பிளவுற்றுச் சென்ற “நரோத்னிக்-கம்ப்யூனிஸ்டுகள்” மற்றும் “புரட்சிகர கம்ப்யூனிஸ்டுகள்” கட்சிகளாகும். - 25.

20 “பெரிய பிரச்சினைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக ஒரு சிறிய சித்திரம்” என்று லெனின் ஒரு கட்டுரை எழுதினார்; இதற்குக் காரணமாக இருந்தது அ. தொதோர்ஸ்கி எழுதிய “துப்பாக்கியும் ஏரும் கொண்ட ஓர் ஆண்டு” என்ற புத்தகமாகும். இது 1918இல் வெளியிடப்பட்டது.

கட்சியின் த்வெர் குபேர்னியக் கமிட்டிக்கான உயேஸ்தில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் ஆற்றிய பணி பற்றிய ஓராண்டுக் கால அறிக்கையாக இது எழுதப்பட்டது. உயேஸ்துப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரான அ. தொதோர்ஸ்கி இதை எழுதினார். இந்த நூல் அக் டோபர் புரட்சியின் முதலாண்டுவிழாவுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. அதே சமயம், உயேஸ்து உழைக்கும் மக்களுக்கான வெசியெகோன்ஸ்க் சோவியத்தின் அறிக்கையாக இது இருந்தது. இந்த நூலில் இதன் ஆசிரியர் எளிய நடையில், தெளிவான உதாரணங்களைப் பயன்படுத்தி உயேஸ்தில் வாக்க விரோதியுடன் நடத்திய போராட்டத்தைப் பற்றியும் சோஷலிசத்தைக் கட்டுவதற்கான முதல் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் விளக்குகிறார். இந்த நூலின் 1,000 பிரதிகள் வெளியிடப்பட்டு உயேஸ்தின் எல்லா ஊர்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன; அனுபவத்தைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் வகையில் மத்திய மற்றும் வட்டாரச் செய்திப் பத்திரிகை அலுவலகங்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

பிற்பாடும் இந்த நூலை வி.இ. லெனின் மிகவும் உயர்வாக மதித்துப் பாராட்டினார். - 27.

21 **பெத்னத்தா** (“எழை மக்கள்”) - விவசாயிகளின் தினசரிப் பத்திரிகை; 1918 முதல் 1931 வரை மாஸ்கோவில் வெளியிடப்பட்டது; தொழிலாளர், விவசாயிகள் கூட்டணியை வலுப்படுத்தவும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியையும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தையும் சுற்றி எழை மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளை ஆதரவாக ஒழுங்கமைத்து ஒன்றுதிரட்டவும் செயலூக்கமுடன் போராடியது. - 27.

22 **உயேஸ்து** - புரட்சிக்கு முந்தைய ருஷ்யாவிலிருந்த நிர்வாக-பிரதேச அலகு.

அடிப்படை நிர்வாக-பிரதேச அலகாகிய குபேர்னியா உயேஸ்துகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது; இவற்றில் வோலஸ்துகள் என்ற சிறு கிராம நிர்வாக-பிரதேச அலகுகள் அடங்கியிருந்தன. - 27.

23 **வெள்ளை கார்டுபடை, வெண்படையினர்** - 1918 -

1920ஆம் ஆண்டுகளின் உள்நாட்டுப் போர், அன்றைய ஆயுதத் தலையீட்டின் பொழுது பூர்ஷ்வா-நிலச்சுவாந்தார் அரசியல் அமைப்பைப் புனர்நாட்டுவ தற்காகப் போராடிய இராணுவப் படைகளின் அதிகாரப் பூர்வமற்ற பெயர்.

சோவியத் இலக்கியம், கட்டுரைகளிலும் பேச்சு வழக்கிலும் இப்பெயர் பொதுவில் எதிர்ப்புரட்சியைக் குறித்தது. - 29.

- 24 இங்கு குறிப்பிடப்படும் **கிராஸ்னி தெர்ரோர்** ("சிவப்பு பயங்கர அடக்கு முறை") என்ற சஞ்சிகை 1918 நவம்பரில் கலான் நகரில் வெளியிடப்பட்டது; கிழக்குப் போர் முனையில் எதிர்ப்புரட்சியுடன் போராடுவதற்கான அசாதாரணக் கமிஷனால் இது வெளியிடப்பட்டது. - 31.
- 25 கூட்டுறவுப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கத்துடன் ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டு (போல்ஷிவிக்) கட்சியின் 9ஆவது காங்கிரஸ் விசேஷக் கூட்டுறவுப் பிரிவை நிறுவி யது. இப்பிரிவின் அமர்வு 1920 ஏப்ரல் 2ந் தேதியில் காங்கிரஸ் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதான கூட்டுறவு பற்றிய பல்வேறு ஆராய்ச்சியுரைகளை விவாதித்தது. முதலில் இப்பிரிவின் அமர்வு வி. பா. மில்யூத்தினது ஆராய்ச்சியுரையை அடிப்படையாக ஏற்றது; அவர் கூட்டுறவைத் தேசவுடைமையாக்கம் செய்வதை ஆதரித்தார். பிறகு லெனின் மில்யூத்தினது ஆராய்ச்சியுரையை எதிர்த்து உரையாற்றினார்; காங்கிரஸ் லெனின் ஆதரித்த ஆராய்ச்சியுரையினை மிகப் பெரிய பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் ஏற்றது. - 33.
- 26 **உயர் பொருளாதாரக் கவுன்சில்**-சோவியத் அரசில் தொழிற்சூறையின் மத்திய தலையாய நிர்வாக உறுப்பு (1917-1932). - 34.
- 27 **தலைமை கமிட்டி**-அமைச்சகங்கள் மற்றும் பிற மைய, ஸ்தல அரசு உறுப்புகளின் கட்டமைப்பு உட்பிரிவு. - 38.
- 28 **புரட்சிகரக் கமிட்டிகள்**-1918-1920இல் உள்நாட்டுப் போரின் பொழுது சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் தற்காலிக அசாதாரணக் கமிட்டிகள்; இவை சிவில் மற்றும்

இராணுவ அதிகாரம் முழுவதையும் தம் கரங்களில் வைத்திருந்தன. - 39.

29 உபரித் தானியச் சலீகரிப்பு முறையும் பண்ட வரி முறையும் குறித்து குறிப்பு 31ஐப் பார்க்க. - 40.

30 விவசாயக் கூட்டுறவு பற்றிய லெனினது கருத்துகள் ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டு (போல்ஷிவிக்) கட்சியின் 13ஆவது காங்கிரஸ் (1924, மே மாதம்) நிறைவேற்றிய “கூட்டுறவு குறித்து” மற்றும் “நாட்டுப் புறத்தில் வேலை குறித்து” என்ற தீர்மானங்களுக்கு அடித்தளமாக இருந்தன. “இந்தப் பிரச்சினையில் கட்சியின் பிரதானமான கொள்கை வழி ‘கூட்டுறவு குறித்து’ என்ற லெனினது அண்மைக் கட்டுரையில் உருவரை செய்யப்பட்டிருப்பது” என்று இக்காங்கிரஸ் வலியுறுத்தியது. “விவசாயிகளின் நாட்டில் சோஷலிசத்தை அடைவதற்கான பிரதான உபாயம் என்ற முறையில் விவசாயிகளுக்கிடையில் கூட்டுறவை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஒரு வேலைத்திட்டத்தை இக்கட்டுரையில் லெனின் வழங்கினார்....” - 42.

31 புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை - முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிசத்துக்கு மாறிச் செல்வதற்குரிய கட்டத்தின் போது சோவியத் அரசு கடைப்பிடித்த பொருளாதாரக் கொள்கை. 1918ஆம் ஆண்டு வசந்தத்தின் போதே வி. இ. லெனின் இக்கொள்கையின் கோட்பாடுகளை வகுத்தளித்திருந்தார். 1918-1920ஆம் ஆண்டுகளிலான அன்னியத் தலையீடும் உள்நாட்டுப் போரும் இந்தக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வர முடியாதபடித் தடுத்தன. போர் நடைபெற்ற காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட “போர்க் கால கம்யூனிசம்” என்பதான பொருளாதாரக் கொள்கையிலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்காக இது “புதிய” கொள்கை என்றழைக்கப்பட்டது. போர்க் கால நிலைமைகளின் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக அவசியமாகியிருந்த “போர்க் கால கம்யூனிசக்” கொள்கையின் தனி இயல்புகள் என்னவெனில், உணவுப் பண்டங்களின் உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் அது வெகுவாக மையப்படுத்தியிருந்தது,

வாணிகச் சதந்திரத்துக்குத் தடை விதித்திருந்தது, விவசாயிகள் உபரியாகத் தம்மிடமிருந்த விளை பொருட்கள் யாவற்றையும் அரசிடம் தந்து விட வேண்டுமென விதித்தது (உபரித் தானியச் சலீகரிப்பு முறை).

அன்னிய இராணுவத் தலையீடும் உள்நாட்டுப் போரும் முடிவடைந்ததும், உபரித் தானியச் சலீகரிப்பு முறை கைவிடப்பட்டுப் பண்ட வரி முறை கொண்டு வரப் பட்டது; விவசாயிகள் தம்மிடமிருந்த உபரி விளை பொருட்களைத் தடையின்றி உபயோகம் செய்வதற்கும் சந்தையில் விற்பதற்கும் அவசியமான செய்பொருட்களைச் சந்தையின் மூலம் பெறுவதற்கும் இவ்விதம் வகை செய்யப்பட்டது.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை குறிப்பிட்ட சிறிது காலத்துக்கு, குறிப்பிட்ட வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு முதலாளித்துவ அம்சங்கள் இருப்பதற்கு அனுமதித்தது; ஆனால் அதே போது கேந்திரப் பொருளாதார நிலைகள் அரசின் கையிலேதான் இருந்தன. சோவியத் நாட்டின் உற்பத்திச் சக்திகளை வளரச் செய்வதும் விவசாயத்தை ஓங்கச் செய்வதும் சோஷலிசத்துக்கு மாறிச் செல்வதற்கான பொருளாதார அடிக்கற்களை நிறுவுவதும் தான் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் நோக்கம். - 42.

32 சோஷலிஸ்டுக் கற்பனாவாதிகளான ராபர்ட் ஓவன், ஷார்ல் ஃபூரியே, இன்னும் பிறர் இங்கே குறிப்பிடப் படுகின்றனர். - 42.

33 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது, ஜெர்மனியுடன் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை (பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை) செய்து கொள்வது சம்பந்தமான பிரச்சினையின் தொடர்பாக 1918 துவக்கத்தில் ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டு (போல்ஷிவிக்) கட்சியில் தோன்றிய **இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளின்** ஒரு சந்தர்ப்பவாதக் குழுவாகும். புரட்சி கரப் போர் பற்றிய இடதுசாரித் தொடர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த “இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள்” நிரந்தர சேனை இல்லாத சோவியத் குடியரசை ஏகாதிபத்திய ஜெர்மனியுடன் போரில் ஈடுபடுத்தும் ஒரு மூடத்

துணிச்சல் கொள்கையை ஆதரித்தார்கள். இது சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் இருத்தலுக்கே ஆபத்தானதாக இருந்தது.

ஒரு மனித நிர்வாகம், உழைப்புக் கட்டுப்பாடு ஆகிய வற்றையும் “இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள்” எதிர்த்தனர், தொழிற்சூறையில் பூர்ஷ்வா நிபுணர்கள் வேலைக் கமர்த்தப்படுவதையும் எதிர்த்தனர். லெனின் தலைமையில் இருந்த கட்சி “இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளின்” கொள்கைக்கு உறுதியான பதிலடி கொடுத்தது. - 49.

பெயர்க் குறிப்பகராதி

ஓவன் [Owen], ராபர்ட் (1771–1858)—மாபெரும் ஆங்கிலக் கற்பனாவாத சோஷலிஸ்ட்.—51.

காவுத்ஸ்கி [Kautsky], கார்ல் (1854–1938)—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதம் மற்றும் இரண்டாவது அகிலத்தின் தலைவர்களில் ஒருவர்; முதலில் மார்க்சியவாதியாக இருந்தார், பிறகு மார்க்சியத்தைத் துறந்து விட்ட ஓடு காலியாகவும் மிகவும் ஆபத்தான பாதகம் விளைவிக்கும் சந்தர்ப்பவாத வகையான மையவாதத்தின் சித்தாந்தியாகவும் மாறினார். ருஷ்யாவின் அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்குப் பின்னர் அவர் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியையும் தொழிலாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தையும் போல்ஷிவிக்குகளின் கட்சியையும் சோவியத் அரசையும் பகிரங்கமாக எதிர்த்தார்.—24.

கிரெஸ்தீன்ஸ்கி, நிக்கலாய் நிக்கலாயெவிச் (1883–1938)—1903இல் கட்சியில் சேர்ந்தார். அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்குப் பிறகு கட்சியில் பல்வேறு பதவிகளை வகித்தார். 1918இல் “இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளுடன்” சேர்ந்து, பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்படுவதை எதிர்த்தார். 1921 முதல் தூதராலய வேலையில் ஈடுபட்டார். ஆதாரமின்றி அடக்கு முறைக்கு ஆளானார். இறந்த பின் அவர் மீதான குற்றங்கள் தவறென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன.—24, 37.

கிளெமன்சோ [Clemenceau], ஜார்ஜ் பென்ஜமென் (1841–1929)—பிரெஞ்சு அரசியல்வாதி, அரசு பிரமுகர்; நீண்ட காலம் தீவிரவாதக் கட்சியின் தலைவராக இருந்

தார். 1906-1909 ஆண்டுகளில் பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தின் தலைவராக இருந்தார். பெரு முதலாளிகளின் நலன்களைப் பாதுகாத்து நின்ற அவர் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பால் குரூரமான அடக்கு முறைக் கொள்கையை அனுசரித்தார். முதலாவது உலக ஏகாதிபத்தியப் போரின் போது (1914-1918) தீவிர தேசியவெறி நிலை மேற்கொண்டார். 1917 நவம்பர் முதல் மீண்டும் அரசாங்கத் தலைவர் ஆனார், நாட்டில் இராணுவச் சர்வாதிகாரத்தை நிறுவினார். சோவியத் ரஷ்யாவுக்கு எதிராக முற்றுக்கை மற்றும் ஆயுதத் தலையீட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்தவர்களில் ஒருவர். -22.

சஸ்னோவ்ஸ்கி, லேவ் செமியோனவிச் (1886-1937)-1904 முதல் போல்ஷிவிக்குகளின் கட்சி உறுப்பினர். “பெத்னத்தா” என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர். ஆதாரமின்றி அடக்கு முறைக்கு ஆளானார். இறந்த பின் அவர் மீதான குற்றங்கள் தவறென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன. -27.

சுச்சின், ஃபி. கெ. (1883-1942)-1904இல் போல்ஷிவிக்குகளின் கட்சியில் சேர்ந்தார், அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்குப் பிறகு பொறுப்பான கட்சிப் பதவிகள் வகித்தார். -35, 37, 38.

தொதோர்ஸ்கி, அலெக்சாந்தர் இவானவிச் (1894-1965)-1918 முதல் கட்சி உறுப்பினர், உள்நாட்டுப் போரில் (1918-1920) பங்கேற்றார். போருக்குப் பின் இராணுவ அமைப்புகளில் முக்கிய பதவிகளை வகித்தார், இலக்கிய வேலைகள் செய்து வந்தார். -27, 28.

மக்ளீன் [Maclean], ஜான் (1879-1923)-ஆங்கிலத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் பிரபல தலைவர்களில் ஒருவர், ஸ்காட்லாந்தில் பிரிட்டிஷ் சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் இடதுசாரிப் பிரிவின் தலைவர். முதலாவது உலகப் போரின் போது (1914-1918) சர்வதேசியவாதி. -24, 25.

மார்க்ஸ் [Marx], கார்ல் (1818-1883)-9.

மியூத்தின், விளதீமிர் பாவ்லவிச் (1884-1937)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி; முதலில் மென்ஷிவிக், ஆனால் பின்னர் 1910இல் போல்ஷிவிக்ஸ்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார். சோவியத்துகளின் இரண்டாவது அகில ருஷ்யக் காங்கிரஸில் (1917) நிலத் துறை மக்கள் கமிசாராக மக்கள் கமிசார்களின் கவுன்சிலில் பொறுப்புப் பேற்றார். 1917 நவம்பரில் மென்ஷிவிக்ஸ்கள், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களுடன் சேர்ந்து கூட்டு அரசாங்கம் அமைப்பதை ஆதரித்தார், கட்சிக் கொள்கையுடனான தமது வேறுபாட்டை எடுத்துக் கூறி மத்தியக் கமிட்டியில் இருந்தும் அரசாங்கத்தில் இருந்தும் விலகிக் கொண்டார். 1918-1921இல் அவர் உயர் பொருளாதாரக் கவுன்சிலில் துணைத் தலைவராக இருந்தார்; மேலும் பல அரசாங்க, பொருளாதாரத் துறைப் பதவிகளை வகித்தார். ஆதாரமின்றி அடக்கு முறைக்கு ஆளானார். இறந்த பின் அவர் மீதான குற்றங்கள் தவறென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன.—33, 34, 35, 36, 37, 38.

ரீக்கவ், அலெக்சேய் இவானவிச் (1881-1938)—1899இல் கட்சியில் சேர்ந்தார்; அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக் குப் பிறகு பல பொறுப்பான அரசுப் பதவிகளில் இருந்தார், மத்தியக் கமிட்டியின் பொலீட் பியூரோ உறுப்பினராக இருந்தார். ஆதாரமின்றி அடக்கு முறைக்கு ஆளானார். இறந்த பின் அவர் மீதான குற்றங்கள் தவறென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன.—36.

லாதிசில், மி. இ. (சுத்ராப்ஸ், யா. ஃபி.) (1888-1938)—1905 முதல் போல்ஷிவிக்ஸ்களின் கட்சி உறுப்பினர்; அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்குப் பிறகு பல்வேறு கட்சி, இராணுவ மற்றும் அரசுப் பதவிகளை வகித்தார். ஆதாரமின்றி அடக்கு முறைக்கு ஆளானார். இறந்த பின் அவர் மீதான குற்றங்கள் தவறென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன.—31.

லீப்க்னெஹ்ட் [Liebknecht], கார்ல் (1871-1919)—ஜெர்மன் மற்றும் சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் பிரபல தலைவர்களில் ஒருவர், ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் இடதுசாரிப் பிரிவின் தலைவர்களில் ஒருவர். முதலாவது உலகப் போரின் போது (1914-1918) புரட்சிகர-சர்வதேசியவாத நிலை மேற்

கொண்டார். ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் நிறுவ
கர்களில் ஒருவர்; 1919 ஜனவரியில் பெர்லின் தொழி
லாளர் புரட்சி எழுச்சியின் தலைவர். புரட்சி எழுச்சி
ஒடுக்கப்பட்ட பிறகு அவர் எதிர்ப்புரட்சியாளர்களால்
படுகொலை செய்யப்பட்டார். -8, 24, 25.

வில்சன் [Wilson], உட்ரோ (1856-1924)-1913-1921இல்
அமெரிக்க ஜனாதிபதி; சோவியத் ருஷ்யாவிற்கு எதிராக
ஏகாதிபத்திய அரசுகள் நடத்திய இராணுவத் தலை
யீட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்தோரில் இவரும் ஒருவர். -16,
22, 23.

ஷெய்டெமன் [Scheidemann], ஃபிலிப் (1865-1939)-ஜெர்
மன் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் கடைக்கோடியான வலது
சாரி, சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவின் தலைவர்களில் ஒருவர்.
1918 நவம்பர் மாதத்தில் ஜெர்மனியில் புரட்சி நடந்த
போது, மக்கள் பொறுப்பாளர் கவுன்சில் எனப்படும்
அமைப்பின் உறுப்பினராக இருந்தார்; அந்தக் கவுன்
சில் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் நலன்களைப் பாதுகாத்து
நின்றது. 1918-1921இல் ஜெர்மன் தொழிலாளர்
இயக்கத்துக்கு எதிரான பயங்கர அடக்கு முறைக்குத்
தலைமை தாங்கினார். -8,24.

**ஸினோவியெவ் (ரதமீசில்ஸ்கி), கிரிகோரி யெவ்சேயெவிச்
(1883-1936)**-1901இல் கட்சியில் சேர்ந்தார். அக்டோபர்
சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்கான தயாரிப்புகள் செய்யப்பட்டு
அது நிறைவேற்றப்படும் சமயத்தில் தயக்கம் காட்டி
னார், ஆயுதமேந்திய புரட்சி எழுச்சியை எதிர்த்தார்.
அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்குப் பிறகு முக்கிய
மான பல பதவிகள் வகித்தார். ஆதாரமின்றி அடக்கு
முறைக்கு ஆளானார். இறந்த பின் அவர் மீதான
குற்றங்கள் தவறென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன. -21.

ஹாஸே [Haase], ஹூகோ (1863-1919)-ஜெர்மன் சமூக-
ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவர், சந்தர்ப்ப
வாதி. முதலாவது உலகப் போரின் போது (1914-1918)
மையவாத நிலை மேற்கொண்டார். 1917 ஏப்ரலில்
ஜெர்மனியின் சுயேச்சை சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியை
நிறுவியவர்களில் ஒருவர். -8, 24.

விற்பனையாளர்கள்
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

தலைமை அலுவலகம்

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
சென்னை - 600098

கிளைகள்

136, அண்ணா சாலை, சென்னை - 600002

80 மேலக்கோபுர வீதி, மதுரை - 625001

3-4 நேரு ஸ்டேடியம், கோவை - 641018

42/7, சிங்காரத் தோப்பு, திருச்சி - 620008

செர்ரி ரோடு, சேலம் - 636001

1-ஏ, திருவனந்தபுரம் ரோடு, திருநெல்வேலி - 627003

16-சி, வெள்ளாளர் தெரு, பாண்டிச்சேரி - 605001

வி.வி.கே. ஹாஸ்டல், போர்ட் ரவுண்ட், வேலூர் - 632001

விற்பனை நிலையங்கள்

பஸ் நிலையம், திருநெல்வேலி - 627001

சேரிங் கிராஸ், ஊட்டி - 643001

மெயின் ரோடு, திண்டுக்கல் - 624001

87/89 ஒப்பணக்காரத் தெரு, கோவை - 641001

பஸ் நிலையம், சேலம் - 636001

நியூ செஞ்சரி நடமாடும் புத்தக நிலையங்கள்

வாசகர்களுக்கு

இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றியும் இதன் தயாரிப்பைப் பற்றியும் தங்கள் கருத்தை அறியவும், அடுத்துவரும் வெளியீடுகள் சம்பந்தமாகத் தங்கள் ஆலோசனைகளை வரவேற்கவும் **முன்னேற்றப் பதிப்பகம்** மகிழ்ச்சியோடு காத்திருக்கிறது.

தங்கள் கடிதங்களை “Progress Publishers, 17, Zubovsky Boulevard, Moscow, USSR” என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.

நூல்கள் மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் லெனின்

மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனினின் படைப்புகளை “முன்னேற்றப் பதிப்பகம்” 50க்கும் மேற்பட்ட உலக மொழிகளில் பிரசுரித்து வருகிறது. இவை திரட்டு நூல்களாகவும் தேர்வு நூல்களாகவும் குறிப்பிட்ட தலைப்புகளிலான தொகுப்புகளாகவும் தனிப்பட்ட புத்தகங்களாகவும் வெளிவருகின்றன.

இந்தத் தொடர்வரிசையில் அடங்கியுள்ள தொகுதிகளிலும் முக்கியமான படைப்புகளிலும் மார்க்சிய-லெனினிய ஆசான்கள் இயற்கை, சமுதாயம், சிந்தனை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி பற்றிய தம் போதனையை வெளியிட்டுள்ளனர், முதலாளித்துவத்தின் சமூக-பொருளாதார உறவுகளையும் சோஷலிசத்தின் அடிப்படை நியதிகளையும் ஆராய்கின்றனர். இந்நூல்களில் ஆராயப்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் நம் காலத்திற்கும் முக்கியமானவை. எல்லா நூல்களுடனும் நவீன, விஞ்ஞான தகவல் அனுபந்தம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

ISBN 5—01—002403—9

முன்னேற்றப் பதிப்பகம்

சுட்டுஷு கறித்து வெனின்